

.. : وب سایت جامع الکترونیک برق و کامپیوتر : ..

www.Ir-Micro.Com
www.Ir-Micro.Net

” جزوه الکترونیک 1 - بخش اول ”

تهیه کننده : حامد مظاهری

Hamed.Mazaher@Gmail.com

شما هم میتوانید مقالات خود را به ما ارسال کنید تا با نام شما در سایت قرار داده شود

Hamed.Mazaher@Gmail.com

www.ir-micro.com

مرجع فارسی
میکروکنترلرهای PIC

الکترونیک ۱

استاد درس: مهندس کاشی

1

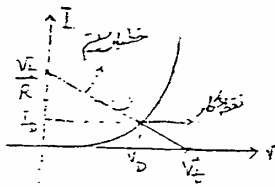
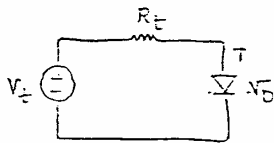
مدارهای دیودی: از انواع مدارهای دیودی که بررسی می‌کنیم می‌توان مدارهای برشگر (limiter-clipper)، مدارهای یکسازکننده، مدارهای چندبرابرکننده و مدارهای تثبیت کننده ولتاژ را نام برد.

نمایش دیندر اینده آل:

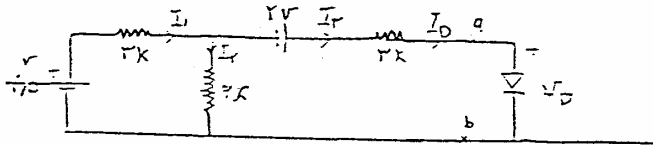
دو نوع تحلیل داریم = ۱- مدل ترمیمی

۲- مدل خطی پاره ای

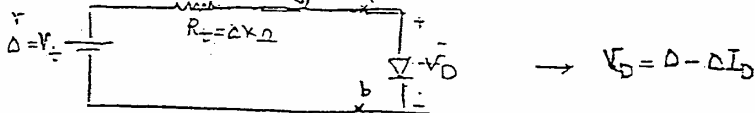

مدل ترمیمی = مثال =

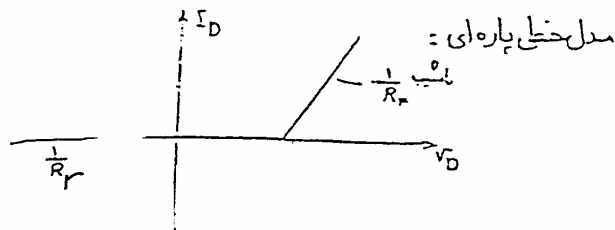
$$V_t = R_t I_D + V_D \rightarrow \boxed{V_D = V_t - R_t I_D} \text{ معادله خط بار}$$

مثال =

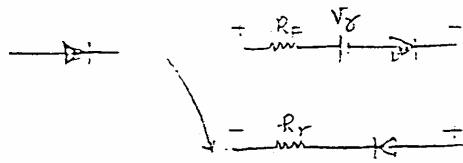

$$\rightarrow V_D = \Delta - \Delta I_D$$

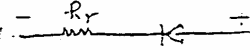

مدل خطی پاره ای =

نمایش دیود در گرایش مستقیم =

نمایش دیود در گرایش معکوس =

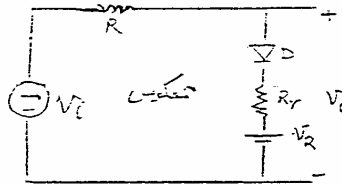
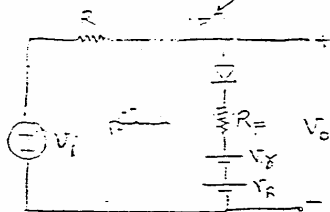
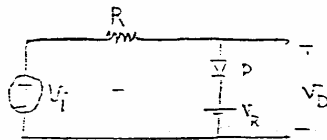

حداکثر ولتاژ معکوس در مدار برابر می شود.

$$R_R = 100 \text{ k}\Omega \text{ حدود}$$

$$R_F = 1 \text{ تا } 3 \text{ }\Omega$$

مثال =

$$V_o^+ = V_{R_F} + V_o + V_R \quad \text{گرایش مستقیم =}$$

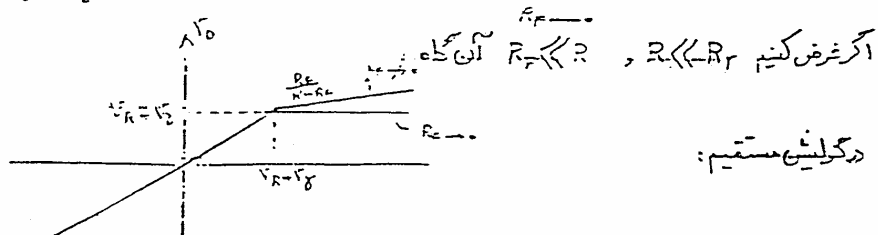
$$V_o = \left[V_i - (V_F + V_R) \right] \frac{R_F}{R_F + R} + V_R + V_R$$

$$\rightarrow V_o^+ = \frac{R_F}{R_F + R} V_i + (V_F + V_R) \left(\frac{R}{R_F + R} \right)$$

$$V_o^- = V_{R_R} + V_R \quad \text{گرایش معکوس =}$$

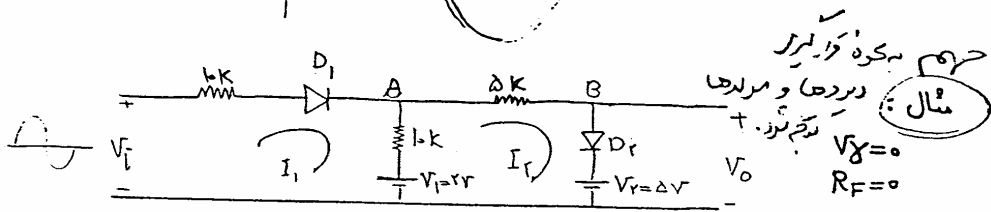
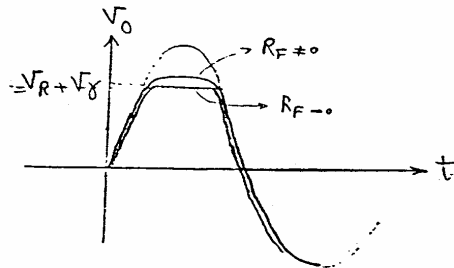
$$V_o^- = (V_i - V_R) \frac{R}{R + R} + V_R$$

$$V_o^- = V_i$$

3

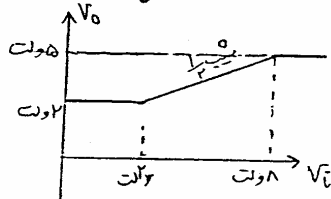
درگرایش معکوس:

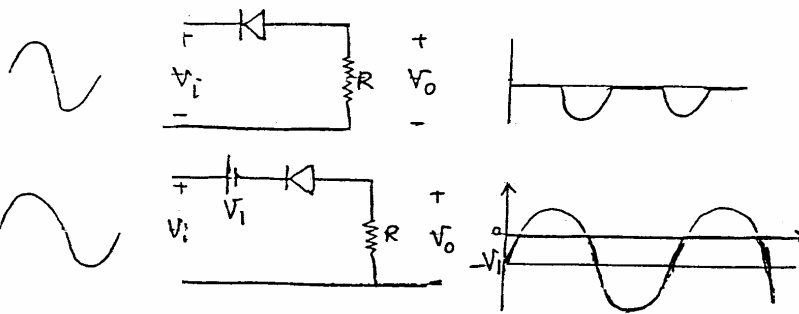
حرفه به گونه کار کنید در درجه و مرحله مثال: $V_D = 0.7$ $R_F = 0$

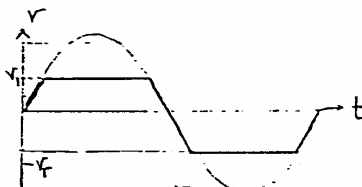
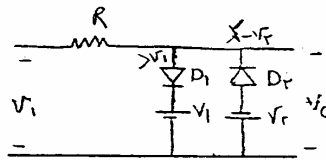
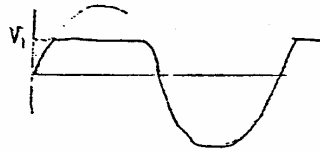
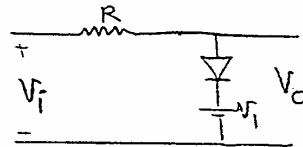
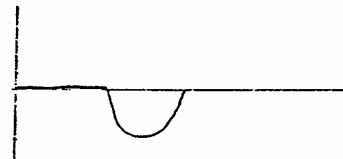
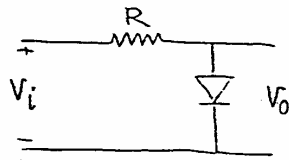
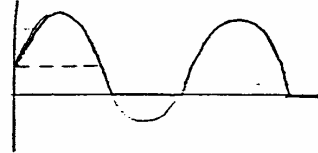
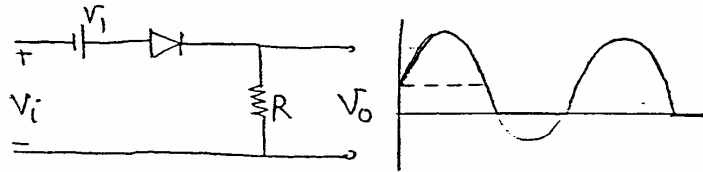
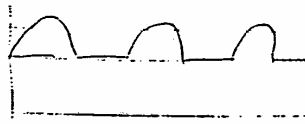
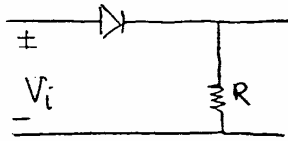
اگر $V_i = 0 \rightarrow$ خاموش D_2
 $V_A = V_B = 0.7$
 $\rightarrow V_i < 0.7 \rightarrow V_o = 0.7$

اگر $V_i > 0.7$: $V_A = V_{R_{1k}} + V_i = (V_i - V_i) \times \frac{1}{1+1} + V_i$
 $V_A = 0.7 \rightarrow V_i = 1.4$
 $\rightarrow V_i > 1.4 \rightarrow V_o = 0.7$

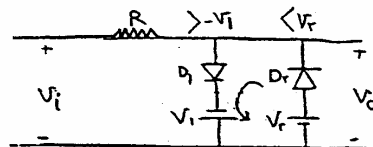
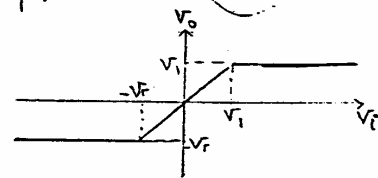

مدلهای بیشتر:

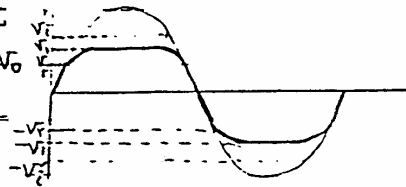
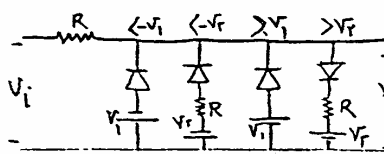

$$\begin{cases} R_F = 0 = R_d = r_d \\ V_F = 0 \\ R_r = \infty \end{cases} \text{ دیود بی جهت}$$

در مدار بالا بعد از گذشت زمان یکی از دو شاخه و یا هر دو همزمان می سوزند

$$V_i > V_r$$

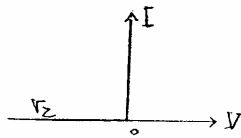
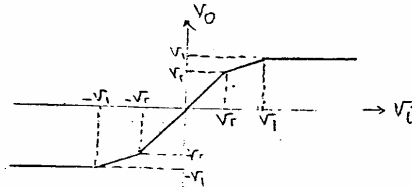

5

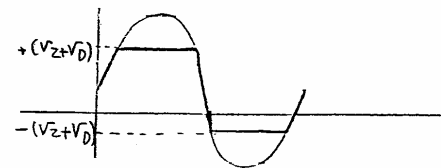
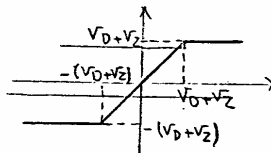
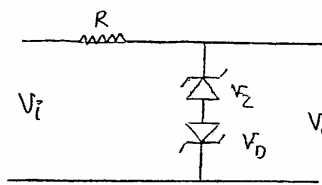
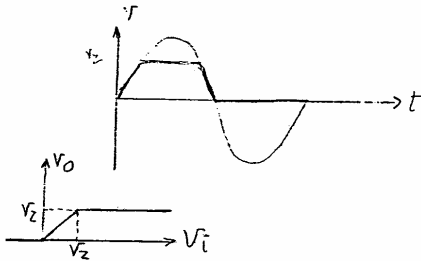
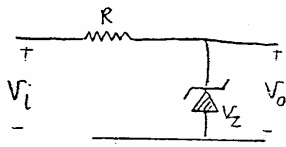
$0 < V_i < V_r \rightarrow V_o = V_i$

$V_r < V_i \rightarrow V_o = V_R + V_r = \frac{(V_i - V_r)}{R + R} R + V_r = \frac{V_i + V_r}{2}$

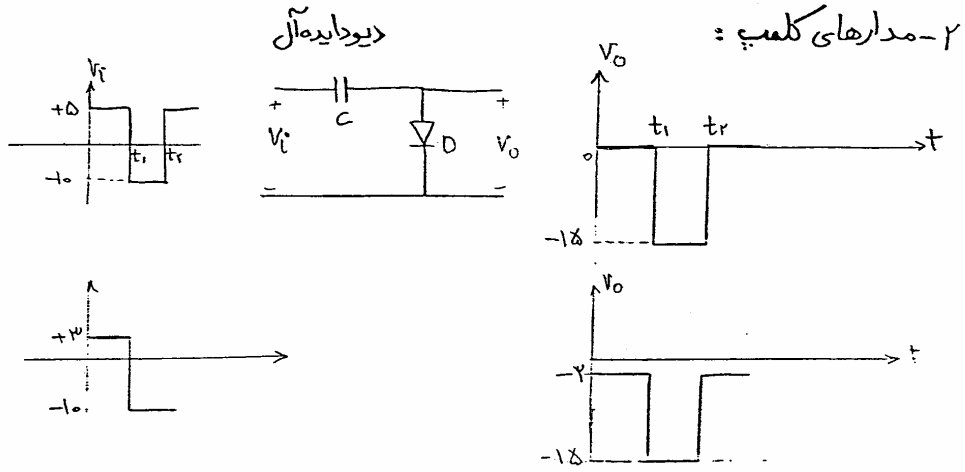
if $V_o = V_i \rightarrow V_i = 2V_r - V_r$

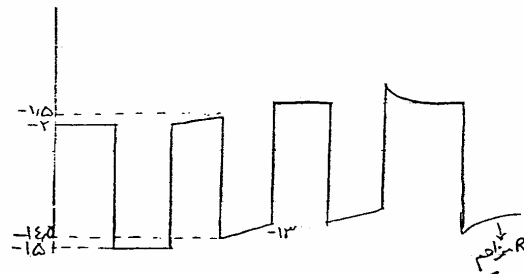
دیود زنترایده آل :

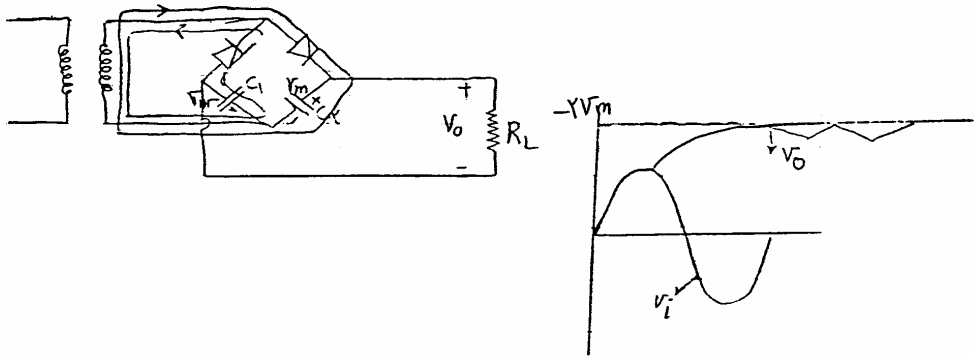

با موازی کردن یک مقاومت با دیود فرصت لازم برای دشارژ کردن خازن بوجود می آید.

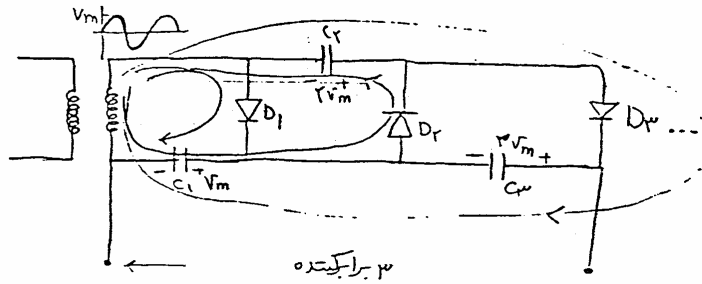

۳- مدارهای چند برابر کننده ولتاژ :

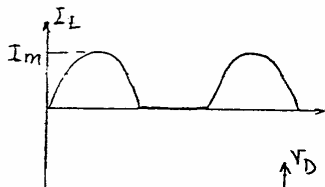
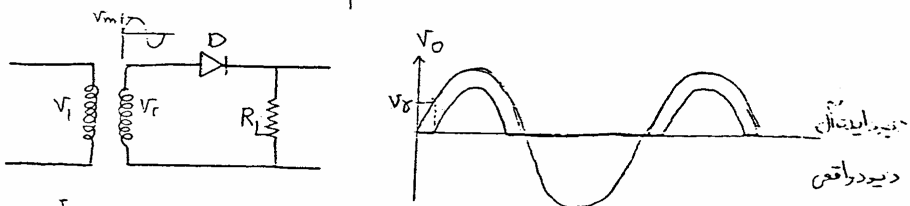
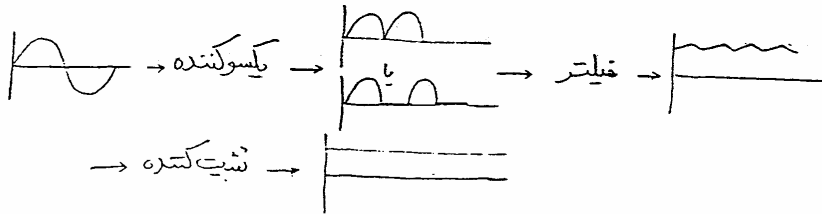
دو برابر کننده =

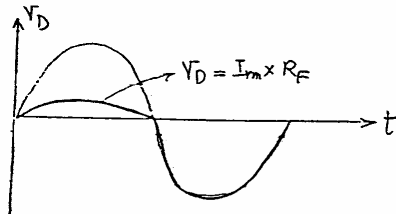
۷

۳- مدارهای بلیسوکونده =

$$I_m = \frac{V_m}{R_L + R_F} \quad \cdot \quad \begin{cases} V_o = I_m \times R_L \\ V_D = I_m \times R_F \end{cases}$$

$R_F \neq 0$

$$V_i = V_m \sin \omega t$$

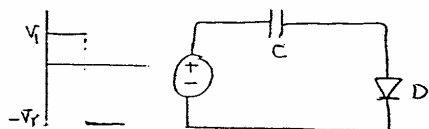
$$\begin{cases} V_D = I_m \times R_F & 0 < \omega t < \pi \\ V_D = V_i & \pi < \omega t < 2\pi \end{cases}$$

$$V_{dc_{RL}} = \frac{1}{T} \int_0^T V_D(t) dt = \quad , \quad V_{dc_{RL}} = \frac{1}{T} \int_0^T R_L I_m \sin \omega t dt = \frac{R_L I_m}{\pi}$$

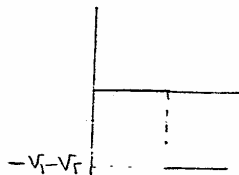
$$V_D = \frac{1}{T} \int_{-\frac{T}{2}}^{\frac{T}{2}} v_D dt = \frac{1}{T} \left[\int_{-\frac{T}{2}}^{\frac{T}{2}} I_m \sin \omega t \cdot R_F dt + \int_{-\frac{T}{2}}^{\frac{T}{2}} V_m \sin \omega t dt \right]$$

$$\rightarrow V_D = -\frac{I_m}{\pi} R_L$$

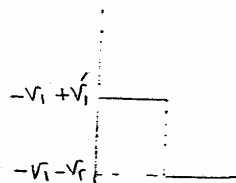
9

مدار کلمپ ایده آل

با تغییر ناگهانی V_1 به V_1' که کمتر از V_1 است خازن میل رسیدن به ولتاژ V_1' را خواهد داشت اما

چون نمی تواند

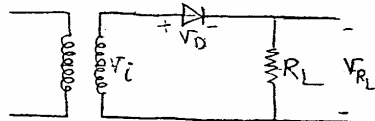
اگر مقاومت R را بادیود موازی کنیم خازن در هر آنترناس کمی دشارژی شود تا نهایتاً بعد از

چند آنترناس ولتاژ $-V_1 + V_1'$ به صغری رسد بعد از آن مدار کلمپ به مدار کلمپ ایده آل تبدیل

می شود. در این حالت مقاومت مزاحم خواهد بود به شرط اینکه مقدار آن بسیار بزرگ باشد تا فرصت

دشارژ شدن به خازن را ندهد. نمودار این میجت در جلسه قبل کشیده شده است.

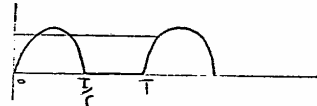
راندمان یکسوساز = نسبت توان ^{توان} DC تحویلی به بار را به توان متوسط ورودی گوئیم.

$$R_F = R_D$$

$$V_i = V_m \sin \omega t$$

$$i = \frac{V_i}{R_L + R_F} = \frac{V_m}{R_L + R_F} \sin \omega t$$

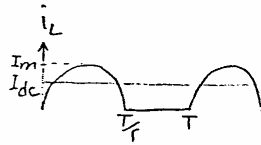

$$(P_i)_{av} = \frac{1}{T} \int_0^T (V_i \times i) dt = \frac{1}{T} \int_0^T (V_m \sin \omega t) \left(\frac{V_m}{R_L + R_F} \sin \omega t \right) dt$$

$$\rightarrow P_{av} = \frac{V_m^2}{4(R_L + R_F)}$$

توان متوسط ورودی

$$P_{o_{dc}} = (I_{dc})^2 R_L$$

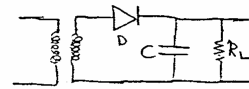

$$I_{dc} = \frac{1}{T} \int_0^T i dt = \frac{1}{T} \int_0^T I_m \sin \omega t dt \rightarrow I_{dc} = \frac{I_m}{\pi}$$

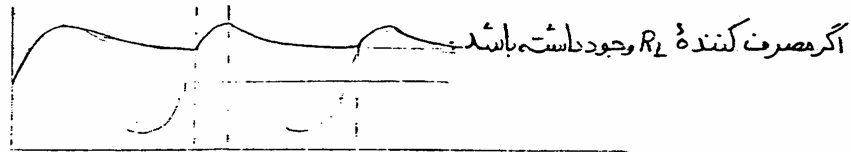
$$P_{o_{dc}} = \frac{I_m^2}{\pi^2} R_L = \frac{\left(\frac{V_m}{R_L + R_F}\right)^2}{\pi^2} R_L$$

$$\rightarrow \text{راندمان یکسو ساز} = \frac{P_{o_{dc}}}{P_{in}} \times 100 = \frac{R_L}{R_L + R_F} \times 100$$

if $R_F \ll R_L \rightarrow$ راندمان = 78.5%

اگر در مدار قبل دیود ایده آل باشد آن گاه:

اگر مصرف کننده R_L وجود داشته باشد:

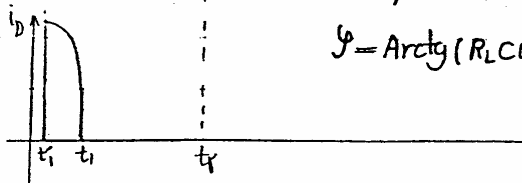
$$i_D = i_C + i_L = C \frac{dv_D}{dt} + \frac{v_D}{R_L}$$

را خواهیم داشت.

$$\rightarrow i_D = C \frac{dv_D}{dt} + \frac{v_D}{R_L} = C \omega V_m \cos \omega t + \frac{V_m \sin \omega t}{R_L}$$

$$\rightarrow i_D = I_m \sin(\omega t + \varphi), \quad I_m = \sqrt{(C \omega V_m)^2 + \frac{V_m^2}{R_L^2}}$$

$$\varphi = \text{Arctg}(R_L C \omega)$$

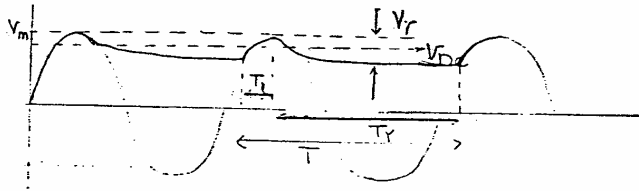

۱۱

$$t = t_1 \rightarrow V_{O_{t_1}} = V_m \sin \omega t_1, \quad V_C = (V_i - V_p) e^{-\frac{t}{RC}} + V_p$$

$$t > t_1 \rightarrow V_{O_{t_1}} = (V_m \sin \omega t_1) e^{-\frac{(t-t_1)}{R_L C}}$$

$$t = t_2 \rightarrow V_{O_{t_2}} = (V_m \sin \omega t_1) e^{-\frac{(t_2-t_1)}{R_L C}} = V_m \sin \omega t_2$$

$$V_{DC} \triangleq V_m - \frac{V_r}{2}$$

$$\text{if } T \gg T_r \rightarrow T_r \approx T$$

$$V_r = \frac{1}{C} \int i dt = \frac{I_{DC} \times T}{C} \rightarrow V_r = \frac{I_{DC} \times T}{C}$$

$$Q = CV_r \rightarrow Q = I_{DC} T$$

برای اینکه \$V_r\$ را به حداقل برسانیم می‌توانیم \$C\$ را بالا ببریم یا اینکه تغییراتی در فرکانس داد.

اگر در مدار ریز باشد (بدترین شرایط) برای یافتن اینکه دیود تا چه حد می‌تواند برود تا شکست ^{ولتاژ شکن}

$$\left\{ \begin{array}{l} V_R \rightarrow 2V_m \xrightarrow{\text{PIV}} \\ I_{av} \\ I_p \\ P = \frac{1}{T} \int_0^T i_D \times v_D dt \end{array} \right.$$

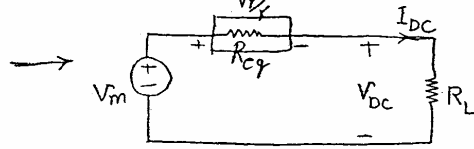
مشخصات موجود در کاتالوگ دیود.

پیدا کنند.

$$V_{DC} = V_m - \frac{V_r}{\gamma}$$

$$V_{DC} = V_m - \frac{I_{DC}}{\gamma C}$$

در مدار یکسوساز نیم موج (مدار قبل) دیدیم که:

→

$$Req = \frac{1}{\gamma C}$$

مقاومت معادل یکسوساز نیم موج

در حالت غیر ایده آل بجای V_m از V'_m استفاده می کنیم:

$$V'_m = V_m - V_r$$

مثال: $V_m = 15\text{ V}$, $C = 200\ \mu\text{F}$, $R_L = 200\ \Omega$, $f = 50\ \text{Hz}$

$V_r = 0$, $I_{DC} = ?$, $V_{DC} = ?$, $V_r = ?$

$$\rightarrow Req = \frac{1}{\gamma C} = 50\ \Omega \quad \rightarrow I_{DC} = \frac{V'_m}{R_L + Req} = \frac{15}{200 + 50} = 40\ \text{mA}$$

$$\rightarrow V_{DC} = R_L \cdot I_{DC} = 200 \times 40\ \text{mA} = 12\ \text{V}$$

$$\rightarrow V_r = V'_m - \gamma V_{DC} = 15 - 2 \times 12 = 4\ \text{V}$$

علت بزرگ بودن V_r به علت کم بودن C است و این مناسب نیست.

$$\text{رگولاسیون} = \frac{V_{NL} - V_{FL}}{V_{FL}} = \frac{V_r}{V_{DC}}$$

زمان بار V_{NL} زمان خالی V_{FL}

تعریف =

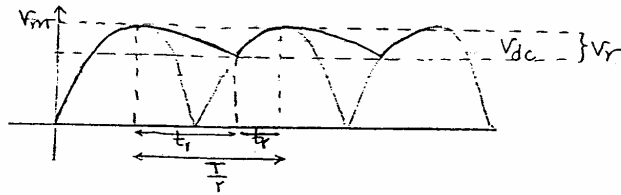
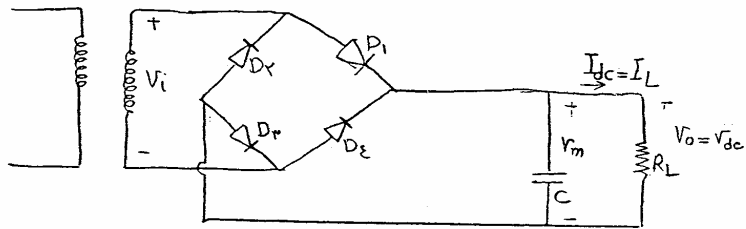
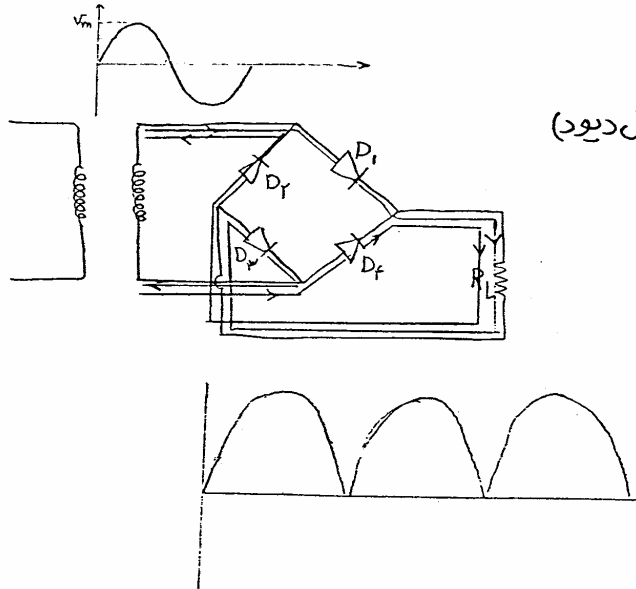
$$\text{رگولاسیون} = \frac{15 - 12}{12} = \frac{1}{4} = 25\% \quad \text{در مثال قبل:}$$

هر چه رگولاسیون کمتر باشد بهتر است. برای کم کردن رگولاسیون دو روش داریم:

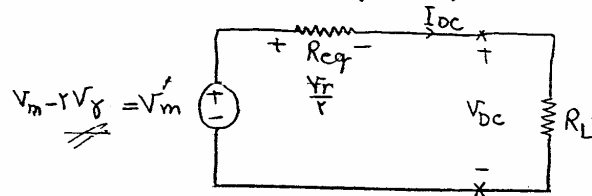
13

تکسوسازی تمام موج :

۱- روش چهار دیودی (پل دیود)

$$V_{dc} = V_m - \frac{V_r}{2} \quad , \quad \frac{V_r}{2} = R_{eq} \times I_{dc}$$

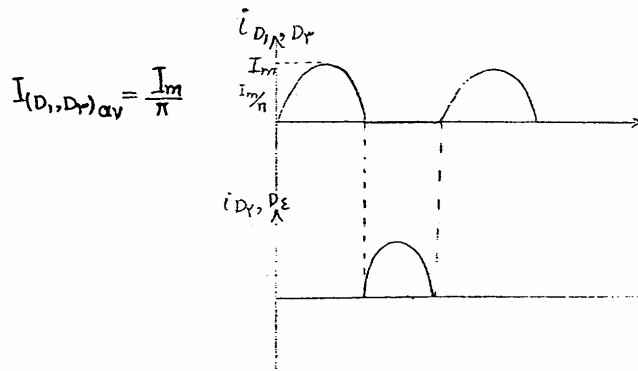

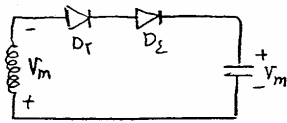
if $t_1 \gg t_r$: $t_1 \approx \frac{T}{f}$

$Q = C \times V_r = I_{DC} \times \frac{T}{f}$

$\rightarrow V_r = \frac{I_{DC} \times \frac{T}{f}}{C} = \frac{I_{DC}}{fPC}$, $R_{eq} = \frac{1}{fPC}$

برای یافتن ماکزیم ولتاژ دیودها مدار معادل را رسم می‌کنیم.

$V_{R_{D1, D2}} = V_m$

برای یافتن توان هم مانند یکسوسازی نیم موج عمل می‌کنیم.

$V_m = 15V$ $C = 200PF$ $R_L = 200\Omega$ مثال :

چون V_r داده نشده است پس دیودها ایده آل بوده و V_m برابر V_m است

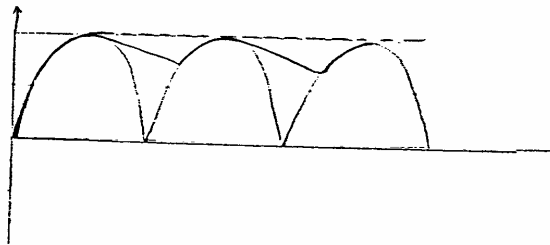
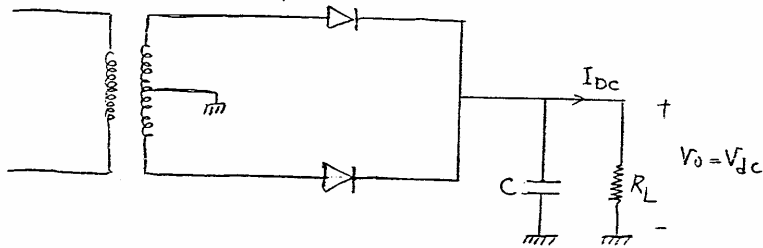
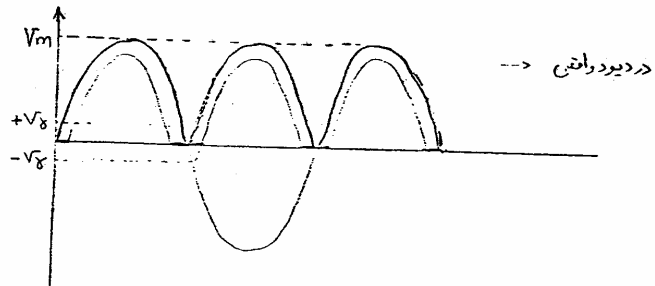
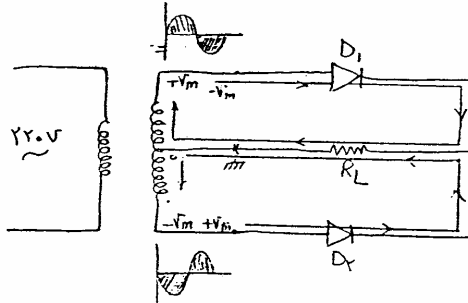
$R_{eq} = \frac{1}{fPC} = \frac{1}{f \times 200 \times 10^{-6} \times 15} = 25\Omega$ $I_{DC} = \frac{V_m}{R_L + R_{eq}} = 47mA$

$V_{DC} = R_L \cdot I_{DC} = 13.14V$

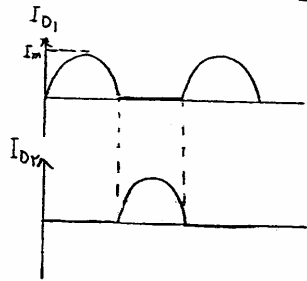
$\left. \begin{aligned} V_r &= 2(V_m - V_{DC}) \\ V_r &= \frac{I_{DC}}{fPC} \end{aligned} \right\} \rightarrow V_r = 13.14V_{PP}$
pick to pick

۱۵

۲- ترانس سر وسط (سه سر)

اگر فقط خازن باشد V_{δ} طبق نقطه چین خواهد بود با اضافه شدن R_L ، V_{δ} به صورت بالا تغییر می کند

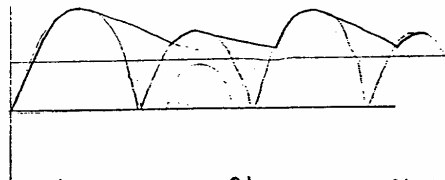
بخشهای مربوط به V_{δ} در این روش ماندن روش قبلی است. $I_{av} = \frac{I_m}{\pi}$

توان نیز ماندن روش قبلی محاسبه می شود.

در این روش : $PIV = 2V_m$

با اینکه ثانویه ترانس در این روش دو برابر دورها در روش پیل دیودی است ولی حجم دوترانس در هر دو حالت برابر است دلیل این است که چون در این روش نصف ثانویه در یک آلترنانش خاموش است لذا نیم نازکتری نیاز داریم اما در پیل دیودی تمام ترانس همواره روشن است و با نیم کلفت تری داشته باشیم .

در یکسوسازی تمام موج با ترانس سروسط Pick هادر- $repel$ با هم اختلاف دارند و یکی در میان زیاد و کمی شوند. دلیل به خاطر درست انتخاب نشدن سروسط ثانویه است. لذا pick آلترنانش مثبت ممکن است متفاوت با Pick آلترنانش منفی باشد .

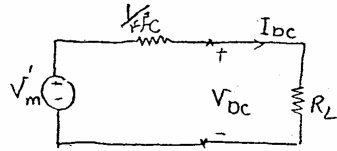
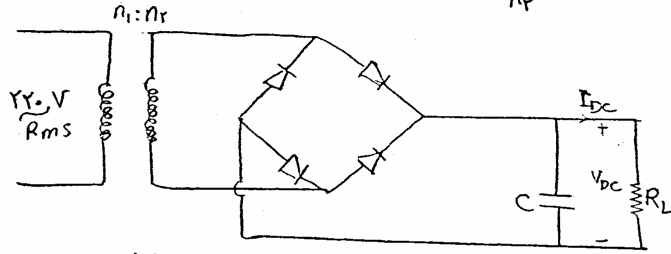
گاهی اوقات ممکن است pick آلترنانش منفی آن قدر پایین باشد که مانند یکسوسازی نیم موج شود که در شکل با خط چین نمایش داده شده است.

مثال :

در مدار یکسوسازی شکل زیر ولتاژ DC بدون بار برابر 9 ولت و با بار 50Ω برابر 5 ولت است . با فرض اینکه ولتاژ مستقیم دیودها V_D و مقاومت دیودها r_D آنها ناچیز باشد با $\mu = 50$ مطلوب است .

۱۷

الف - V_m طرف ثانویه   ب - $\frac{n_1}{n_2}$ ج - $C = ?$

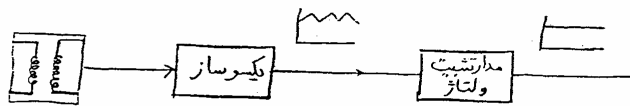

$V_{DC_{NL}} = 4V$
 $R_L = 50 \rightarrow V_{DC_{FL}} = 5V$
 $V_D = 1.4V, r_{dc} = 0$

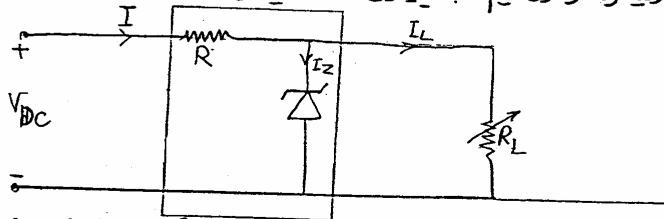
$V'_m = V_m - 2V_D \rightarrow V_m = V'_m + 2V_D \rightarrow V_m = 1.2V$
 $V'_m = V_{DC_{NL}} = 4V$

$\frac{n_1}{n_2} = \frac{V_1}{V_2} \rightarrow \frac{n_1}{n_2} = \frac{220}{1.2} \approx 183.3$
 $V_2 = \frac{V_m}{\sqrt{2}}$

$I_{DC} = \frac{V_{DC}}{R_L} = 1A$
 $V_{DC_{FL}} = V'_m - I_{DC} \cdot R_{eq} \rightarrow R_{eq} = \frac{1}{f \cdot C}$
 $V_{DC} = V_{DC_{FL}} - I_{DC} \cdot R_{eq}, C = 500 \mu F$

می خواهیم در مدار دیکوساز کاری کنیم که با تغییر R_L - V_o تغییر نکند.

نشود

مقاومت R را به این دلیل قرار می دهیم تا ولتاژ بیش از حد تغییر نکند و باعث سوختن دیود زener نشود

حال شرایط بحرانی را در نظریه بگیریم. در این حالت R_2 قطع شده است و جریان تأمین‌های بالای رود در این صورت حد پایین R را محاسبه می‌کنیم. اگر R از این حد پایین تر باشد I_Z بیش از حد بالایی رود و زرمی سوزد. از طرفی حد بالای R را طوری انتخاب می‌کنیم که زرم تثبیت‌کنندگی خود را داشته باشد.

$$P_{Zmax} = V_Z \cdot I_{Zmax} \quad , \quad \frac{I_{Zmin}}{I_{Zk}} < I_Z < I_{Zmax}$$

$$R_{min} = \frac{V_{DC} - V_{Zk}}{I_{Zmax}} \quad R_{max} = \frac{V_{DC} - V_{Zk}}{I_{Zmin} + I_{Lmax}}$$

چون در عمل I تقریباً ثابت است لذا می‌توانیم V_{DC} را ثابت فرض کنیم مگر اینکه در مساله

بیان شود اگر $V_{i min} < V_{DC} < V_{i max}$ آن‌گاه:

$$R_{min} = \frac{V_{DC} - V_{Zk}}{I_{Zmax}} \quad R_{max} = \frac{V_{DC} - V_{Zk}}{I_{Zmin} + I_{Lmax}}$$

اگر زرم ایده‌آل نباشد و مقاومت دینامیکی داشته باشد که مقاومت r_z با زرم سری می‌شود در این

صورت در روابطه جای V_{Zk} از V_Z استفاده می‌کنیم که:

$$V_Z = V_{Zk} + r_z \cdot I_Z$$

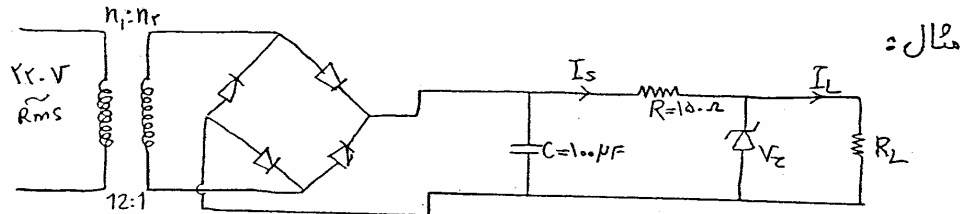
ولتاژ ریزل در سری

$$V_Z = \left(V_{Zk} \cdot \frac{r_z}{r_z + R} \right) \quad \text{اگر بار را برداریم:}$$

ولتاژ ریزل در بار

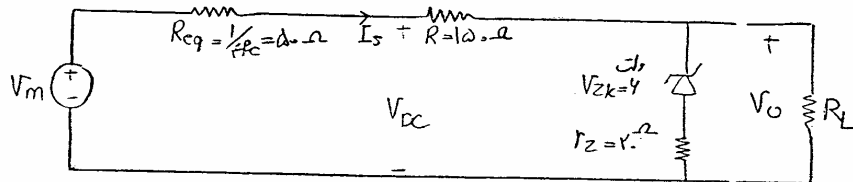
اگر بار هم وجود داشته باشد این ولتاژ ریزل تغییری نمی‌کند یعنی با تغییر R ولتاژ ریزل تقریباً ثابت خواهد بود.

۱۹

مثال:

در مدار زنی تنظیم کننده شکل بالا دیودها ایده آل بوده و
 $V_{Zk} = 9V$
 $I_{Zmax} = 40mA$
 $I_{Zmin} = 5mA$
 مطلوب است محاسبه خازن پار R_z در صورتیکه:
 $R_z = 20\Omega$. $1A < V_e < 24V$

$$V_{e_{min}} = 1A \cdot R_z \rightarrow \frac{V_r}{V_i} = \frac{V_{e_{reg}}}{1A} = \frac{1}{1A}$$

$$\rightarrow V_m = \sqrt{2} V_{e_{z2}} = 21,21 \text{ ولت}$$

$$\text{بسیار} : I_s = \frac{V_m - V_z}{R_{eq} + R + r_z} = 49,15 \text{ mA}$$

$$I_{L_{max}} = I_s - I_{Z_{min}} = 44,15 \text{ mA}$$

$$R_{L_{min}} = \frac{V_o}{I_{L_{max}}} = \frac{V_{Zk} + r_z \cdot I_{Z_{min}}}{I_{L_{max}}} = 95,09 \Omega$$

$$V_{e_{max}} = 24V \rightarrow V_{e_z} \rightarrow V_m = 28,28 \text{ ولت}$$

$$\text{بسیار} : I_s = \frac{V_m - V_{Zk}}{R_{eq} + R + r_z} = 101,29 \text{ mA}$$

$$\rightarrow I_{L_{min}} = I_s - I_{Z_{max}} = 61,29 \text{ mA}$$

$$\rightarrow R_{L_{max}} = \frac{V_o}{I_{L_{min}}} = \frac{V_{Zk} + r_z \cdot I_{Z_{max}}}{I_{L_{min}}} = 174,38 \Omega$$

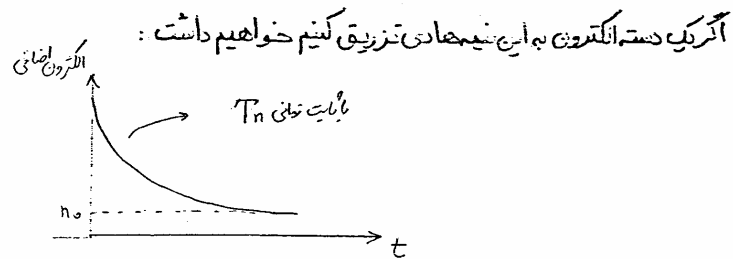
ترازبیتور:

طول عمر ناقل ، طول عمر الکترون آزاد:

$$P = P_0 = N_a$$

$$n = n_0 = \frac{n_i^2}{N_a}$$

می دانیم که در یک نیمه هادی از نوع P:

الکترون های اضافی و تزریق شده با حفره ها ترکیب می شوند. این ترکیب در زمانهای اول زیاد و

رفته رفته طبق نمودار بالا کاهش می یابد. زمان لازم برای ترکیب شدن این الکترون های آزاد را

طول عمر الکترون آزاد گوئیم.

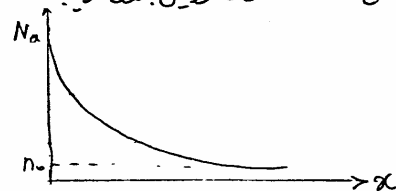
$$N = N_0 = N_d$$

$$p = p_0 = \frac{n_i^2}{N_d}$$

در نیمه هادی نوع n

T_n در نیمه های مختلف در حدود میکروثانیه است.

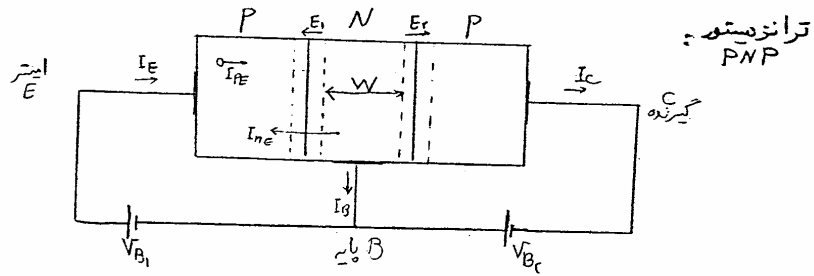
طول نفوذی متنظر از طول نفوذی است که الکترون تزریق بدون ترکیب شدن در نیمه های

پیش رفته است.

طول نفوذ در نیمه‌های مختلف در حدود ۲۰ الی ۲۰۰ میکرون است.

با توجه به مفاهیم بالا به تعریف ترانزیستوری پردازیم :

اگرسیم سوم نباشد I_B و I_E برابر خواهند بود.

با وجود سیم سوم اگر حفزه‌ای که از P به N وارد شده است پیش برود به میدان موافق E_2 می‌رسد و به

جای اینکه از E_2 برود به ناحیه P رفته I_C را تولید می‌کند. این به سببی است که ناحیه N باریک باشد

و میدان E_2 قویتر باشد. برای زیاد کردن E_2 باید ناحیه تخلیه افزایش یابد لذا V_{B2} را در

اتصال سوم قرار می‌دهیم. در این صورت هم E_2 قویتری شود و هم ناحیه تخلیه بزرگتری شود.

معرفین تر شدن ناحیه تخلیه همان باریک شدن ناحیه N خواهد بود.

به پایه‌ای که حضور آن تریبون می‌کند (I_E) امیتر گوئیم. به پایه‌ای که جمع‌کننده الکترون است (I_C) کلکتور

یا گیرنده گوئیم و به پایه سوم (I_B)، پایه یا Base گوئیم.

حکای الکترون در سیم $\gg$ حکای حفزه در امیتر

ناخالصی دهنده در بیس $\gg$ ناخالصی گیرنده در امیتر

$$(N_d)_E \gg (N_d)_B$$

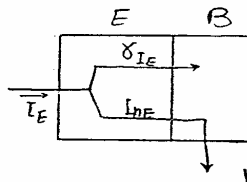
ضریب مقاومت بیس $\ll$ ضریب مقاومت امیتر

$$r_E \ll r_B$$

$$I_E = I_{PE} + I_{NE}$$

α (راندگان امیتر) :

$$\alpha = \frac{I_{PE}}{I_{PE} + I_{NE}}, \quad \alpha = 1 - \frac{W}{L_{nE}} \times \frac{J_E}{J_B}$$

I_{NE} در پدیده ترانزیستوری هیچ دخالتی ندارد.

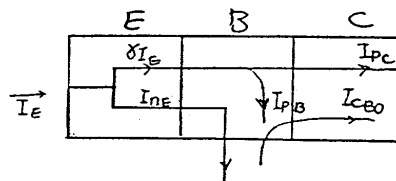
مثال عددی :

$$W = 10 \mu, \quad L_{nE} = 50 \mu \rightarrow \alpha = 0.95$$

$$(N_d)_B = 10^{16} / \text{cm}^3, \quad (N_d)_E = 10^{18} / \text{cm}^3$$

α^* فاکتور انتقال در Base :

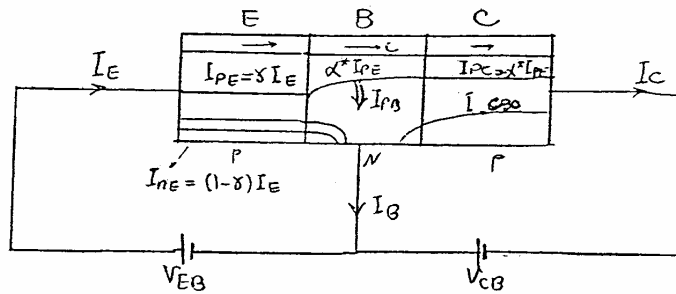
$$\alpha^* = \frac{\text{جریان حفره‌ای در انتهای Base}}{\text{جریان حفره‌ای در ابتدای Base}} = \frac{I_{PC}}{I_{PE}}$$

$$\alpha^* \approx 1 - \frac{1}{\beta} \left(\frac{W}{L_{pB}} \right)^2$$

$I_{CE0} \rightarrow$

Si :	nA
Ge :	μA

$$I_E = I_B + I_C$$

$$I_E = I_{PE} + I_{NE}$$

$$I_{PE} = \delta I_E$$

$$\begin{cases} I_{PC} = \alpha^* I_{PE} = \alpha^* \delta I_E \\ I_{CBO} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} I_C = I_{PC} + I_{CBO} = \alpha^* \delta I_E + I_{CBO} \end{cases}$$

$$I_B = I_{NE} + I_{PB} - I_{CBO}$$

$$\rightarrow I_B = (1-\delta) I_E + (\delta I_E - \alpha^* I_{PE}) - I_{CBO}$$

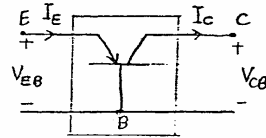
$$\rightarrow I_B = (1 - \frac{\alpha^* \delta}{\alpha}) I_E - I_{CBO}, \quad \alpha = \alpha^* \delta$$

$$\begin{cases} I_E \\ I_C = \alpha I_E + I_{CBO} \approx \alpha I_E \approx I_E \\ I_B = (1-\alpha) I_E - I_{CBO} \approx (1-\alpha) I_E \end{cases} \quad \text{در هر ژانر لیتر:}$$

پدیده آلای یا پدیده مدولاسیون پهنای باند: باز داشتن V_{CB} پهنای باند (W) کمی شود

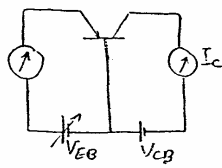
با کم شدن W، α^* زیاد شده و در نتیجه I_C بالایی رود. پدیده افزایش I_C را با افزایش V_{CB} پدیده

آلای گوئیم.

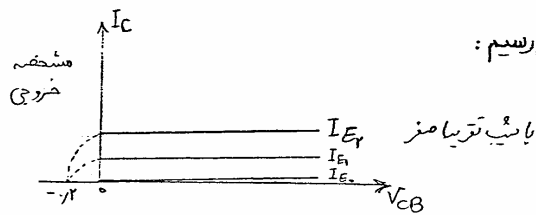

نمایش ترانزیستور =

می خواهیم ببینیم در I_E ثابت با تغییر V_{CB} ، I_C چگونه تغییری کند. به همین منظور مدار زیر را

ترتیب داده و آزمایش کنیم.

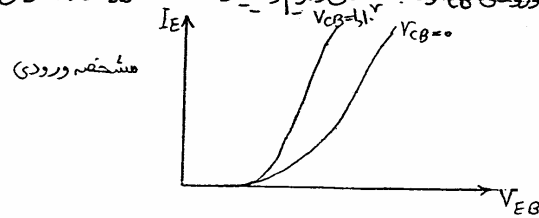

پس از آزمایش به نتیجه زیر می رسیدیم:

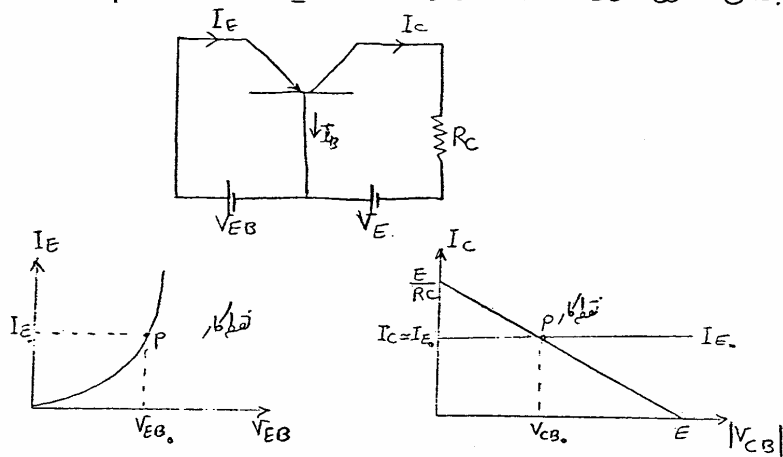
اگر جهت باتری V_{CB} را عوض کنیم در حلقه ولتاژ ۲، میدان E بین B و C تقریباً خنثی می شود و جریان

صفر خواهد بود.

برای بررسی مشخصه ورودی V_{CB} را ثابت نگه می داریم و تغییرات I_E در V_{EB} را بررسی می کنیم.

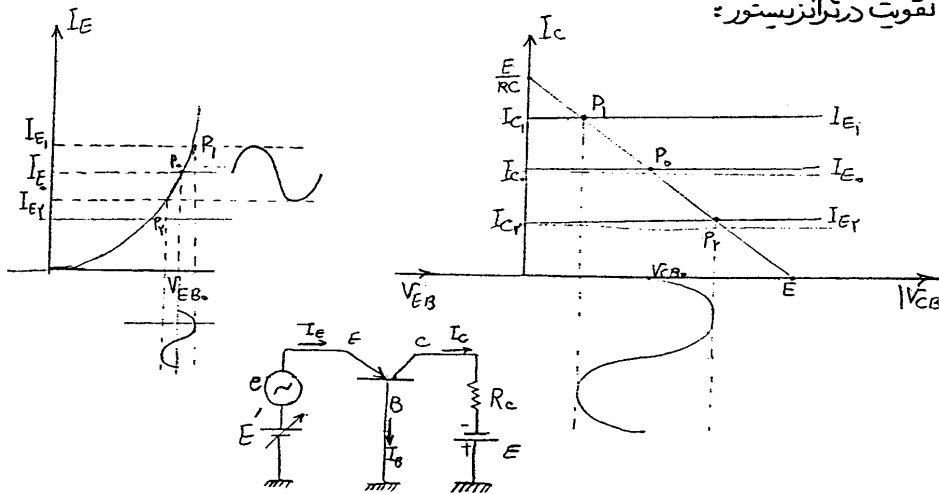

برای بررسی اصول تقویت کنندگی در ترانزیستور مدار زیر را تشکیل می‌دهیم:

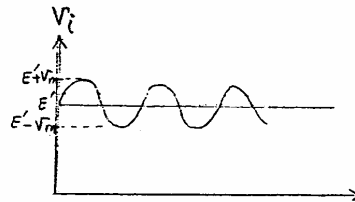

$E = R_C I_{C_0} - V_{CB_0}$, $I_{C_0} \approx I_{E_0}$
 (معادله خط بار)

تقویت در ترانزیستور:

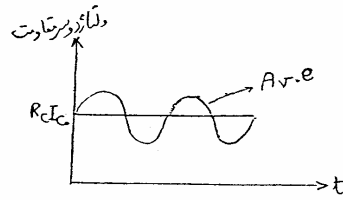
$I_{C_0} \approx I_{E_0}$
 $E = R_C I_{C_0} - V_{CB_0}$
 if $e \ll V_{EB_0}$
 $e = V_m \sin \omega t$

$$\Delta I_C = I_{C1} - I_{C2} = i_c$$

$$\Delta I_E = I_{E1} - I_{E2} = i_e$$

$$\rightarrow V_C = R_C i_c$$

$$\begin{cases} I_B = (1-\alpha)I_E - I_{CBO} \\ I_C = \alpha I_E + I_{CBO} \end{cases}$$

$$\Delta I_C = \alpha \Delta I_E$$

$$i_c = \alpha i_e \rightarrow i_c = i_e$$

$$\frac{e}{r_d} = i_e$$

$$V_0 = V_C = R_C i_c$$

$$i_c = \alpha i_e$$

$$V_0 = R_C \alpha \frac{e}{r_d}$$

$$A_V = \frac{V_0}{e} = \frac{R_C}{r_d} \cdot \alpha \approx \frac{R_C}{r_d}$$

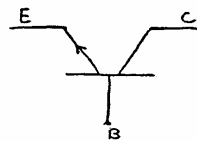
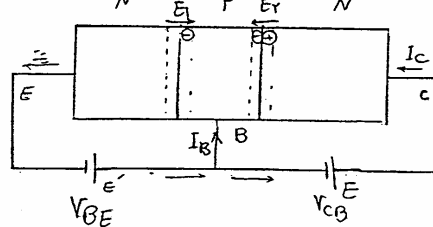
$$r_d = \frac{\frac{m k T}{q}}{I} = \frac{\eta V_T}{I_E}$$

مثال عددی: $V_{E'} = V_{EB} = 1V$, $I_E = 2mA$, $E = 1.7$

$R_C = 2.1k\Omega$, $I_{C0} = 17\mu A$, $\beta = 5$

$$\rightarrow r_d = \frac{2 \times 29}{2} = 29\Omega$$
 , $A_V = \frac{R_C}{r_d} = \frac{2.1k\Omega}{29} \approx 72$

تمام توجهیات بالا در مورد ترانزیستور NPN نیز مطرح می شود.

$$I_E = I_B + I_C$$

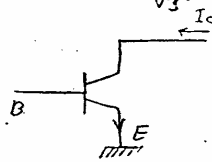
$$I_C = \alpha I_E + I_{CBO}$$

27

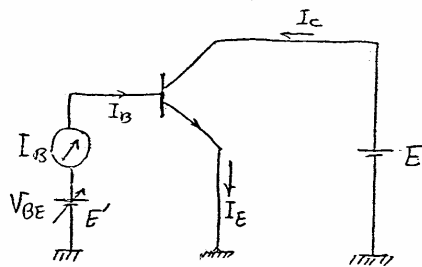
با توجه به اینکه ناقلهای الکتریکی در این ترانزیستور الکترون ها هستند در نتیجه سرعت این ترانزیستور بیشتر از ترانزیستور PNP است.

از لحاظ تقویت کنندگی، تقویت کننده های Base مشترک و امیتر مشترک کاملاً شبیه هم هستند.

فقط تقویت کننده امیتر مشترک مزایایی دارد نسبت به Base مشترک دارد.

تقویت کننده
امیتر مشترک

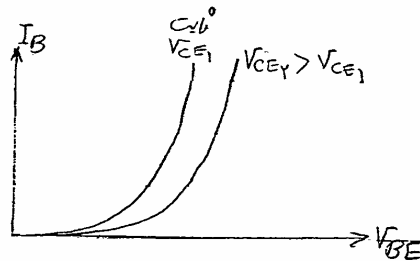
تقویت کننده امیتر مشترک :

$$E' < E$$

$$E - E' = V_{CB}$$

$$I_C + I_B = I_E$$

$$I_C = \alpha I_E + I_{CBO}$$

$$V_{CB} = V_{CE} - V_{BE}$$

$$I_C = \frac{\alpha}{1-\alpha} I_B + \frac{I_{CBO}}{1-\alpha} + I_{CBO} \quad , \quad \frac{\alpha}{1-\alpha} \triangleq \beta$$

$$i^f \alpha \rightarrow 1 \quad \rightarrow \quad I_C = \beta I_B + \beta I_{CBO}$$

$$\quad \quad \quad \rightarrow \quad I_C \approx \beta I_B$$

$$\beta I_{CBO} \triangleq I_{CEO}$$

$$\alpha = 0.99, \quad I_{CBO} = 10 \mu A \quad \rightarrow \quad \beta = 99 \quad = \text{مثال عددی}$$

پارامتر β را با h_{FE} نیز نمایش می دهند.

از روابط بالا برای آیزن مشخص، تعویض کننده لاینتر مشترک این است که در این حالت جریان نیز تقویت می شود

$$r_{dE} = \frac{\Delta V_{EB}}{\Delta I_E}$$

$$r_{dE} = \frac{\Delta V_{BE}}{\Delta I_B}$$

$$r_{dE} \approx (1 + \beta) r_{dB}$$

$$\rightarrow h_{ie} = (1 + \beta) h_{ib}$$

از معنی: $I_C \approx I_E$

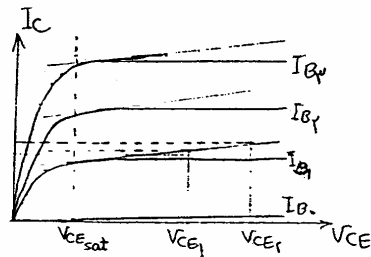
$$I_E = I_C = \beta I_B$$

$$\Delta I_E = \beta \Delta I_B$$

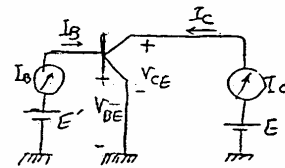
$$\rightarrow r_{dE} = \frac{\Delta V_{BE} \times \beta}{\Delta I_E}$$

$$\hookrightarrow r_{dE} = \frac{\eta V_T}{I_C} \cdot \beta$$

r_{dE} را با پارامترهای h_{ie} ، نیز نمایش می دهند.

مشخصه خروجی:

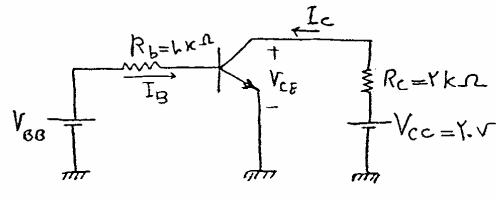
$$V_{CB} = V_{CE} - V_{BE}$$

$$\rightarrow V_{CE} = V_{CB} + V_{BE}$$

$$r_{dB} = \frac{\Delta V_{CB}}{\Delta I_C}$$

$$r_{dE} = \frac{\Delta V_{CE}}{I_C}$$

29

مثال =

$\beta = 100$

$V_{BE(on)} = 0.7V$, $V_{BE(sat)} = 0.8V$, $V_{CE(sat)} = 0.2V$

الف) اگر $V_{BB} = 1.2V$ آنگاه بیابید: I_C , V_{CE} ب) اگر $V_{BB} = 2.0V$ بیابید: I_C , V_{CE}

ج) $V_{BB(min)}$ را بیابید.

الف) $V_{BB} = R_b I_B + V_{BE(on)} \rightarrow I_B = 5 \mu A$
 $\rightarrow \begin{cases} I_C = \beta \cdot I_B = 0.5 mA \\ V_{CE} = 1.0 V \end{cases}$
 $V_{CC} = R_c I_C + V_{CE} \rightarrow$

ب) $V_{BB} = 2.0V \rightarrow I_B = \frac{V_{BB} - V_{BE(on)}}{R_b} = 20 \mu A$
 $I_C = \beta I_B = 2.0 mA$

$V_{CE} = V_{CC} - R_c I_C = 0.0V$

در نتیجه فرض اولیه ما نادرست است و ترانزیستور در ناحیه فعال نیست فرض می‌کنیم در ناحیه اشباع

$\rightarrow I_{C(max)} = I_{C(sat)} = \frac{V_{CC} - V_{CE(sat)}}{R_c} = 9.9 mA$ هستیم

$\rightarrow \begin{cases} I_C = 9.9 mA \\ V_{CE} = 0.2 \end{cases}$

$I_{B(sat)} = \frac{V_{BB} - V_{BE(sat)}}{R_b} =$

$\frac{I_C}{\beta} < I_{B(sat)}$

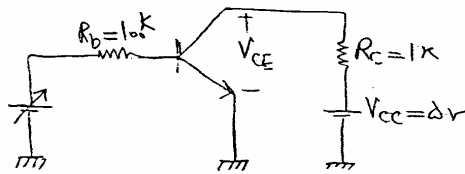
ج) $I_C = 9.9 \text{ mA} \approx I_{C \text{ sat}}$

$$I_{B \text{ min}} = \frac{I_{C \text{ sat}}}{\beta} = \frac{9.9 \text{ mA}}{100} = 99 \mu\text{A}$$

یعنی جریان حداقل به اندازه 99 ^{μA} در ورودی می‌خواهیم تا ترانزیستور به حالت اشباع برود.

$$V_{BB \text{ min}} = I_{B \text{ min}} \times R_b + V_{BE \text{ sat}} \rightarrow V_{BB \text{ min}} = 1.1 \text{ V}$$

مثال برای حالت سوئیچینگ:

مدار شکل زیر کلید ترانزیستوری را نشان می‌دهد

I_B تا ترانزیستور به اشباع برود

$$100 < \beta < 200$$

$$V_{CE \text{ sat}} = 0.2 \text{ V}$$

$$I_{C \text{ BO}} = 1.1 \mu\text{A}$$

یعنی $V_{BB \text{ max}}$ تا ترانزیستور قطع می‌ماند.

الف) $V_{CC} = R_C I_C + V_{CE} \rightarrow I_{C \text{ sat}} = \frac{V_{CC} - V_{CE \text{ sat}}}{R_C} = 4.1 \text{ mA}$

$$I_B = \frac{I_{C \text{ sat}}}{\beta_{\text{min}}} = 41 \mu\text{A}$$

$$\beta_{100} \rightarrow I_B = 41 \mu\text{A}$$

$$\beta_{200} \rightarrow I_B = 20.5 \mu\text{A}$$

ب) $I_E = 0, I_C = I_{C \text{ BO}}, V_{BE} = 0$

$$V_{BB} = -R_b I_{C \text{ BO}} + V_{BE} \rightarrow V_{BB \text{ max}} = -11 \text{ V}$$

ناحیه ای که بالای I_B و درست راست V_{CEsat} قرار دارد، ناحیه فعال (active) ترانزیستور گوئیم.

ناحیه سمت چپ V_{CEsat} را ناحیه اشباع گوئیم. در این ناحیه $I_C \ll \beta I_B$ است.

V_{CEsat} در حدود از ۰.۲ ولت است.

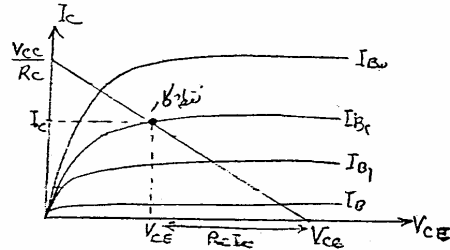
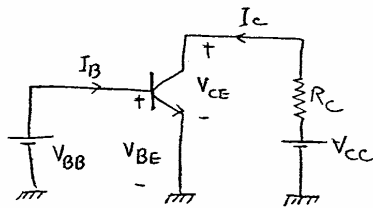
اگر $I_B = 0$ $\rightarrow I_C = \overbrace{I_{CEO}}^{(1+\beta)I_{CBO}}$ اگر Base را باز کنیم ترانزیستور قطع نمی شود.

ناحیه قطع ناحیه ای است که در آن $I_E = 0$ ، $I_C = I_{CBO}$. لذا برای اینکه ترانزیستور قطع شود

باید $V_{BE} = 0$ بکنیم. این ناحیه زیر I_B (در معنی قرار دارد).

به غیر از اینکه از ناحیه فعال به عنوان تقویت کننده استفاده می کنیم، از ناحیه اشباع و ناحیه قطع نیز

در کاربرد سوئیچی ترانزیستور نیز استفاده می شود.

$$V_{CE} = V_{CB} + V_{BE}$$

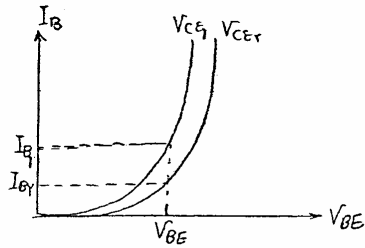
$$V_{CE} = V_{BE} - V_{BC}$$

$$V_{CC} = R_C I_C + V_{CE}$$

مواز خط بار

$$I_{Cmax} = I_{Csat} = \frac{V_{CC} - V_{CEsat}}{R_C}$$

در مشخصه ورودی با تغییر V_{CE} ، I_B تغییری کند (در بک V_{BE} ثابت).

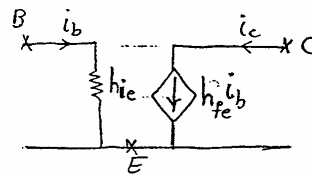
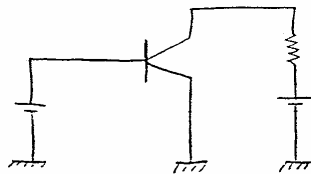

تفاوت دیود بیس-امیتر با دیود معمولی این است که محدود جریان در دیود بیس-امیتر بسیار کوچکتر از

محدوده جریان در دیود معمولی است.

$$h_{ib} \times i_e = V_{ie} \rightarrow V_o = R_c \times i_c, \quad A_{V_b} = \frac{V_o}{V_{ib}}$$

$$h_{ie} \times i_b = V_{ie} \rightarrow V_o = R_c \times i_c, \quad A_{V_e} = \frac{V_o}{V_{ie}}$$

$$\frac{\Delta I_c}{\Delta I_B} = \frac{i_c}{i_b} = h_{fe}$$

$$I_c \approx \beta I_B + I_{CBO}$$

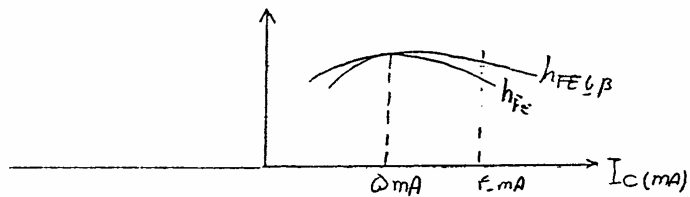
$$\Delta I_c = \Delta \beta I_B + \beta \Delta I_B + \Delta I_{CBO}$$

فرض کنیم تغییرات جریان در سائیک

$$h_{fe} = \frac{\Delta I_c}{\Delta I_B} = \beta + \Delta \beta \cdot \frac{I_B}{\Delta I_B}$$

فرض کنیم تغییرات سائیک

$$h_{FE} = \beta$$

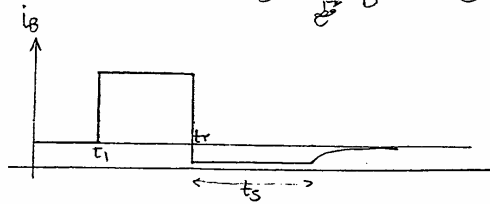
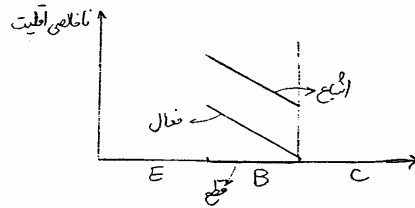
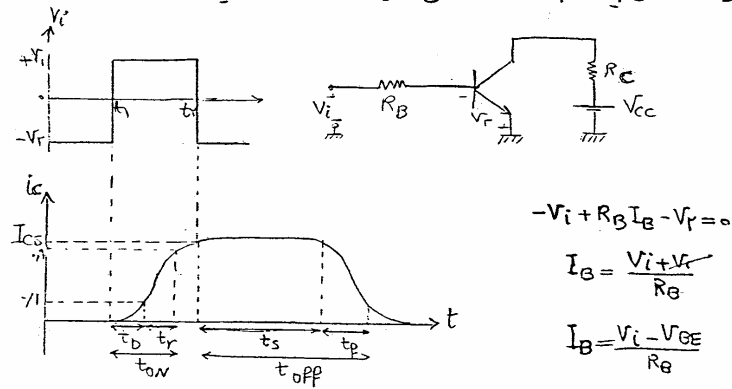

33

در ترانزیستورهای فرکانس بالا مشخصات خاص دیگری وجود دارد که عبارتند از:

$$f_T \quad C_{be} \quad \cdot \quad C_{bc}$$

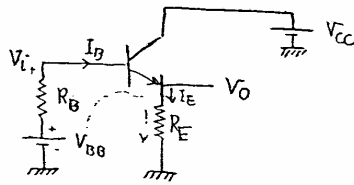
در ترانزیستورهای سوئیچینگ پارامترهای خاصی نیز وجود دارد که در زیر آمده است:

$$t_{ON} \begin{cases} t_D = 10 \text{ ns} \\ t_r = 20 \text{ ns} \end{cases} \quad t_{OFF} \begin{cases} t_s = 228 \text{ ns} \\ t_f = 40 \text{ ns} \end{cases}$$

بمعنوان مثال

35

مدار کلکتور مشترک:

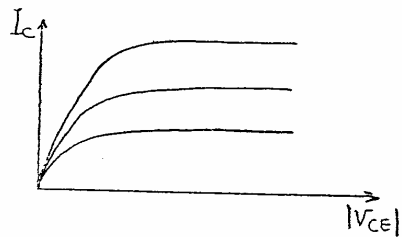
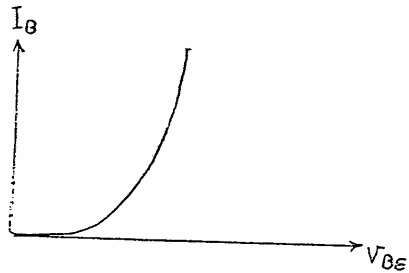
$$-V_{BB} + R_B I_B + V_{BE} + R_E I_E = 0$$

$$I_E \approx (1 + \beta) I_B$$

$$I_C \approx I_E$$

$$-V_{CC} + V_{CE} + R_E I_C = 0$$

$$-V_{CE} \rightarrow V_{EC}$$

امپدانس ورودی کلکتور مشترک بیشتر از امپدانس ورودی آمپتور مشترک که در امپتور دارای مقاومت

نیست) است. مزیت لاین شیوه این است که افت سیگنال ریز خروجی نداریم. چون در امپتور مشترک

با گذشتن بار در خروجی سیگنال افت پیدای کند. اما در کلکتور مشترک امپدانس خروجی چه با بار و

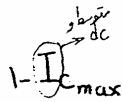
چه بدون بار سیگنال افت ندارد. مدار کلکتور مشترک در مدارها به عنوان تطبیق امپدانسها

به کاری رود چون امپدانس ورودی بالا و امپدانس خروجی کم دارد.

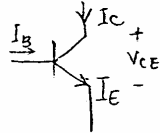
gain جریانی در کلکتور مشترک تقریباً با gain جریانی آمپتور مشترک مشابه است.

$$\begin{cases} A_{i_b} = \frac{i_c}{i_e} \approx 1 \\ A_{V_b} > \end{cases} \cdot \begin{cases} A_{i_e} = \frac{i_c}{i_b} \approx h_{fe} \\ A_{V_e} > \end{cases} \cdot \begin{cases} A_{i_c} = \frac{i_c}{i_b} \approx 1 + h_{fe} \\ A_{V_c} \approx 1 \end{cases}$$

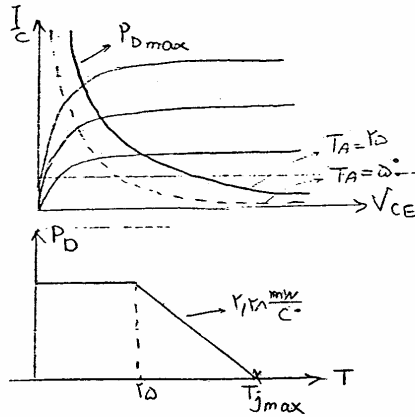
مشخصات اصلی ترانزیستور

۲- $P_{Dmax} \approx P_{Cmax}$ (مکزیم توان درون)

$P_D = I_C \cdot V_{CE} + I_B \cdot V_{BE}$

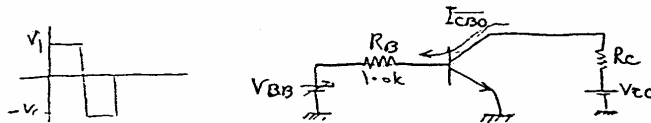
۳- Derating ضریب

۴- BV_{CE0} (V_{CEmax}) حد ولتاژ خروجی تا شکست پیدا نکند.

۵- BV_{CB0} حد ولتاژ خروجی تا شکست در دیود بسیر کلکتور رخ ندهد.

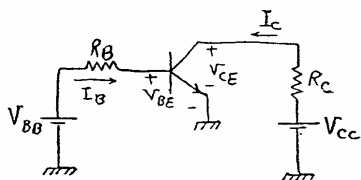
۶- BV_{EB0} حد ولتاژ ورودی به بیس تا شکست رخ ندهد.

در مدار شکل زیر ولتاژ بلای چقدر باشد تا ترانزیستور عمل سوئیچینگ را انجام دهد.

$V_{BB} - R_B I_{CBO} + V_{BE} = 0$

$V_{BB} = 1$
 $I_{CBO} = 1 \mu A$ (در پایین ترین حالت)
 $\rightarrow V_{BE} = -9.9 = -1.0 V$

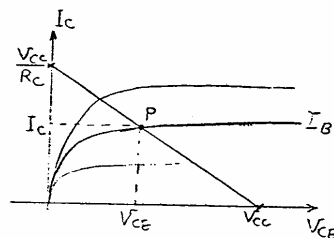
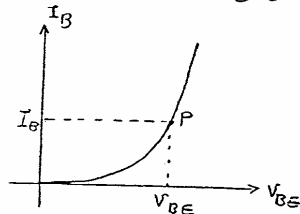
$$I_B = \frac{V_{BB} - V_{BE}}{R_B}$$

$$I_C \approx \beta I_B$$

$$\rightarrow -V_{CC} + R_C I_C + V_{CE} = 0$$

$$\rightarrow \boxed{V_{CE} = V_{CC} - R_C I_C}$$

مدارهای بایاس :

شیب خط بار $\frac{1}{R_C}$ است که با انتخاب نامناسب R_C (بزرگ بودن آن) و با فرض ثابت بودن I_C ،

V_{CE} کم می شود و نقطه کار P به ناحیه اشباع نزدیک می شود. همچنین تغییرات منبع تغذیه DC

(V_{CC}) (کم شدن آن) باعث می شود که نقطه کار به ناحیه اشباع نزدیک شود.

مثال : $V_{BB} = 1.3V$, $R_C = 2k\Omega$, $V_{CC} = 10V$, $\beta = 125$, $V_{BE(on)} = 0.7V$, $V_{CE(sat)} = 0.2V$

الف) R_B را طوری پیدا کنید که نقطه کار توسط خط بار DC شود. (ب) اگر $V_{BB} = 1.1V$ شود نقطه کار

جدید را بیابید. $V_{CE} = V_{CC} - R_C I_C \rightarrow \boxed{V_{CE} = 10 - 2I_C}$ معادله خط بار

نقطه کار $\rightarrow \begin{cases} I_C = 1.5 \text{ mA} \\ V_{CE} = 5 \text{ V} \end{cases}$

$$I_B = \frac{I_C}{\beta} \rightarrow R_B = 20 \text{ k}\Omega$$

$$I_B = \frac{V_{BB} - V_{BE}}{R_B}$$

اگر بخواهیم R_B را به صورت تقریبی قرار دهیم باید بیشتر از $30 \text{ k}\Omega$ قرار دهیم. چون با توجه به اینکه $V_{CE(sat)}$ برابر $V/2$ است. نقطه کار وسط دارای ولتاژ بیشتری از 5 V است (حدود 5 V)، در نتیجه R_B بیشتر از $30 \text{ k}\Omega$ است.

$$V_{BB} = 9.1 \text{ V} \rightarrow I_B = \frac{V_{BB} - V_{BE}}{R_B} = 20.7 \mu\text{A}$$

$$I_C = 125 \times 12 \text{ mA} = 15 \text{ mA}$$

$$I_C > I_{C(sat)} \rightarrow I_C = I_{C(sat)}$$

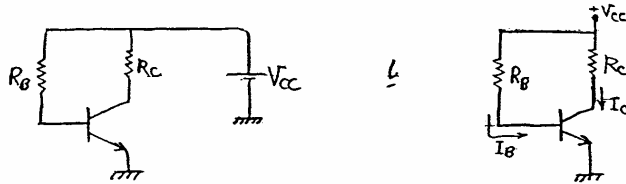
$$I_{C(sat)} = \frac{V_{CC} - V_{CE(sat)}}{R_C} = 4.9 \text{ mA} \rightarrow I_C = 4.9 \text{ mA}$$

ترازیستور در ناحیه اشباع است.

$$\rightarrow V_{BB} = 9.1 \text{ V} \quad , \quad \text{نقطه کار} \quad \begin{cases} I_C = 4.9 \text{ mA} \\ V_{CE} = 12 \text{ V} \end{cases}$$

معمولاً مدار را طوری طراحی می کنند که از یک باتری استفاده شود، یعنی بجای V_{BB} از V_{CC} استفاده

می کنند و R_B را طوری انتخاب می کنند که I_B با حالت قبل تفاوت نکند.

$$I_B = \frac{V_{CC} - V_{BE}}{R_B} \quad , \quad I_C = \beta I_B$$

$$V_{CE} = V_{CC} - R_C I_C$$

در این نوع مدار:

۱- با فرض ثابت بودن I_B با توجه به اینکه دلمنه تغییرات β زیاد است در خروجی تغییرات I_C را خواهیم

داشت و نقطه کار تغییر می کند. در نتیجه β نقطه کار را تغییر می دهد....

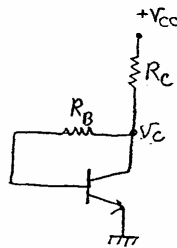
۲- با افزایش I_C افزایش می یابد و افزایش I_C باعث افزایش توان تلفاتی است. تغییرات I_C

همراه خواهد بود با تغییرات نقطه کار.

$$I_C = \beta I_B + I_{CE0}$$

$$T \uparrow \Rightarrow I_{CE0} \uparrow \Rightarrow I_C \uparrow$$

برای کم کردن افزایش دمایی و رسیدن به پایداری حرارتی از طرح زیر استفاده می کنیم:

(فیدبک ولتاژ - مثبت) =

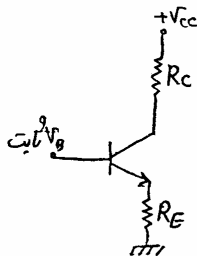
$$V_C = V_{CC} - (I_C + I_B) R_C$$

$$I_B = \frac{V_C - V_{BE}}{R_B}$$

$$T \uparrow \Rightarrow I_C \uparrow \Rightarrow V_C \downarrow \Rightarrow I_B \downarrow \Rightarrow I_C \downarrow$$

به این ترتیب مشکل ما تا حدی توسط مدار بالا حل می شود.

طرح دیگر (فیدبک جریان - سری) اگر بتوانیم V_B را ثابت نگه داریم:

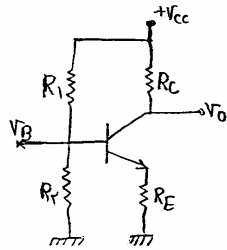
$$V_E = I_E R_E \approx I_C R_E$$

$$V_{BE} = V_B - V_E$$

$$T \uparrow \Rightarrow I_C \uparrow \Rightarrow V_E \uparrow \Rightarrow V_{BE} \downarrow \Rightarrow I_B \downarrow \Rightarrow I_C \downarrow$$

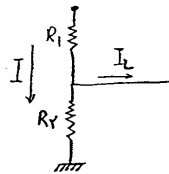
همچنین در این طرح مشکل β نیز حل می شود چون در رابطه زیر وابستگی به β حذف شده است.

$$I_C \approx I_E = \frac{V_E}{R_E} = \frac{V_B - V_{BE}}{R_E}$$

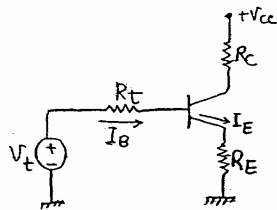
با گذاشتن دو مقاومت R_1 و R_2 وضعیت بهتری از نظر پایداری دمایی و استقلال از β بوجود می آید. (مدار خود بایاس (self Bias) و تنها مشکل ثابت نگه داشتن V_B است..

نکته: در مدار زیر با ثابت بودن V_{CC} اگر بخواهیم با تغییرات I_E ، V_B ثابت بماند باید نسبت $\frac{I}{I_E}$

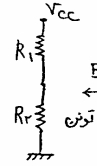
بسیار بزرگ باشد.

حال مدار معادل تون را از بیس به بعدی بگیریم =

$$R_t = R_1 \parallel R_2$$

$$V_t = V_{CC} \times \frac{R_2}{R_1 + R_2}$$

$$-V_t + R_t I_B + V_{BE} + R_E I_E = 0$$

$$I_C = \beta I_B$$

$$I_E = I_B + I_C$$

$$I_B = \frac{I_E}{1 + \beta}$$

$$I_E = \frac{V_t - V_{BE}}{R_E + \frac{R_t}{1 + \beta}}$$

اگر $R_E \gg \frac{R_t}{1 + \beta}$ باشد که گاه I_E مستقل از β خواهد بود و تم $\frac{R_t}{1 + \beta}$ را حذف می کنیم

با توجه به اینکه β نیز تغییرات دارد در نتیجه دقیق ترین شرط به صورت زیر است:

$$R_E \gg \frac{R_T}{1 + \beta_{min}} \quad \rightarrow \quad R_T = \frac{R_E \times \beta_{min}}{10} \quad \text{معمولاً ۱۰ برابر بزرگتر از β_{min} می باشد}$$

$$\rightarrow I_C \approx I_E = \frac{V_B - V_{BE}}{R_E}$$

مثال: یک تقویت کننده خود بایاس به صورت مقابل است:
 $V_{CC} = 10V$, $R_C = 400\Omega$
 $V_{BE} = 0.7V$, $40 < \beta < 120$

مقادیر R_1 و R_2 را طوری پیدا کنید که نقطه کار نقطه Q R_E و R_C

$$\text{باشد} \quad \text{Q} \begin{cases} I_C = 10mA \\ V_{CE} = 5V \end{cases}$$

$$\xrightarrow{KVL} V_{CC} = R_C I_C + V_{CE} + R_E I_E \quad \text{با توجه به } I_C = I_E$$

$$\xrightarrow{I_C = I_E} R_E = 100\Omega \quad \rightarrow \quad R_T = \frac{100 \times 40}{10} = 400\Omega$$

$$\begin{cases} R_1 = R_T \left(\frac{V_{CC}}{V_T} \right) \\ R_2 = \frac{R_T}{1 - \frac{V_T}{V_{CC}}} \end{cases}$$

$$I_E = \frac{V_T - V_{BE}}{R_E}$$

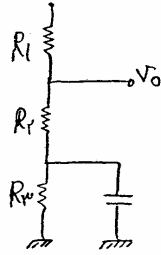
$$\rightarrow V_T = 1.7V$$

$$\rightarrow \begin{cases} R_1 = 2.4 k\Omega \\ R_2 = 482\Omega \end{cases}$$

خطبار ac = در مدار زیر از لحاظ dc، V_0 یک تقسیم ولتاژ بین R_1 ، R_2 و R_3 است. از

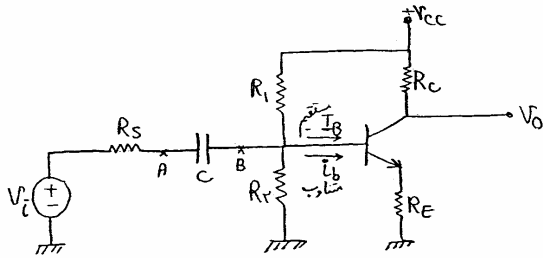
لحاظ ac اگر خازن c نباشد خط بار مانند dc است ولی با وجود خازن، اگر مقدار c طوری

باشد که امپدانس آن خیلی کوچکتر از R_3 باشد، V_0 یک تقسیم ولتاژ دیگر خواهد بود.

با قرار دادن یک خازن به صورت موازی با R_E در تقویت کننده مدل خط بار ac آن با خط بار

dc آن تفاوت می کند.

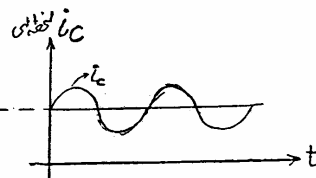
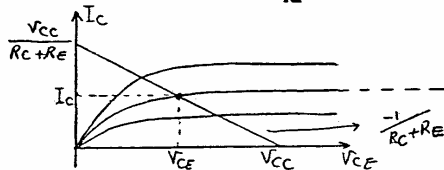
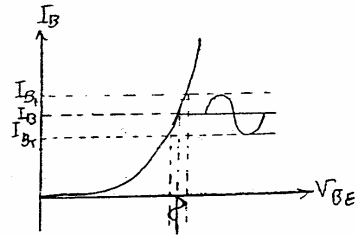

$$(dc) \quad V_{CE} = V_{CC} - (R_C + R_E) I_C$$

$$i_B = i_b + I_B$$

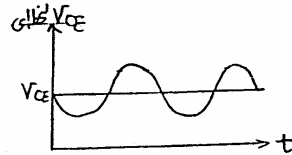
$$i_C = I_C + i_c$$

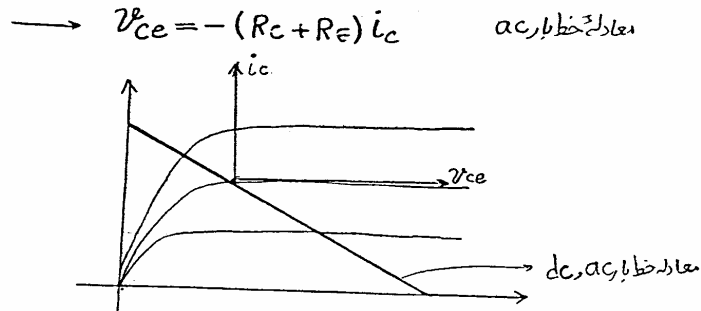
$$\Delta I_C = I_{C1} - I_{C2} = h_{FE} \Delta I_B = i_c$$

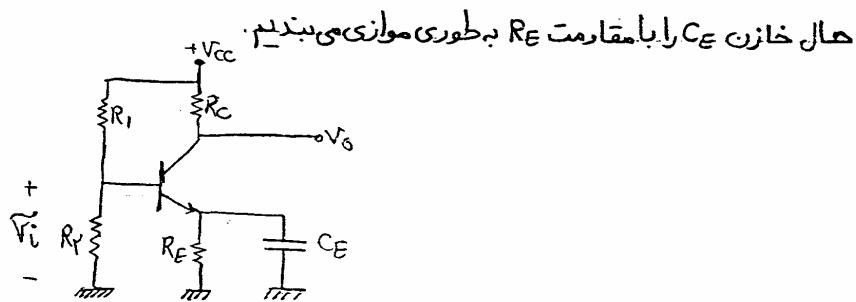
$$V_{CE} = V_{CC} - (R_C + R_E) I_C$$

$$v_{ce} = \underbrace{V_{CC} - (R_C + R_E) I_C}_{V_{CE}} - \underbrace{(R_C + R_E) i_c}_{v_{ce}}$$

با توجه به شکل مدار علت قرار دادن خازن C این است که اتصال AC بین دو نقطه A, B برقرار شود و اتصال DC این دو نقطه قطع شود تا ولتاژ DC نقطه B مستقل از ولتاژ DC نقطه A (که صفر است) نباشد. اگر خازن نبود و منبع ولتاژ AC را با مقاومت رویی R_E مستقیماً به B وصلی کردیم برای پیدا کردن نقطه کار باید منابع AC را اتصال کوتاه کنیم و نقطه کار را با منابع DC بیابیم. در این صورت مقاومت R_E در پیدا کردن نقطه کار دخالت خواهد داشت.

در این حالت امپدانس C_E برابر $\frac{1}{j C_E \omega}$ است که در فرکانسهای میانی اگر C_E طوری انتخاب شود که این امپدانس بسیار کوچکتر از R_E باشد در نتیجه در حالت AC این خازن اتصال کوتاه

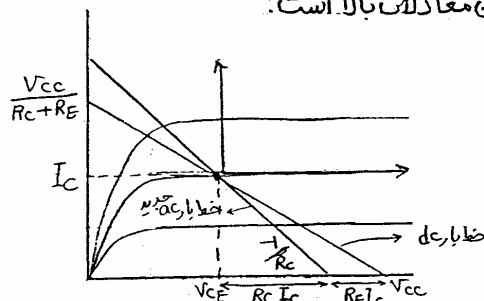
خواهد بود و تمامی ولتاژ V_{CE} بر روی دیود BE خواهد افتاد. از لحاظ dc همان حالت قبل خواهد بود و هیچ تغییری نخواهیم داشت. به خازن C_E ، خازن بایپاس $Bypass$ گوئیم. برای یافتن معادله خط بار ac به طریق زیر عمل می‌کنیم:

$$V_{CE} = \frac{V_{CC} - (R_C + R_E)I_C}{V_{CE}} - \frac{(R_C)I_C}{V_{CE}}$$

$$\rightarrow \boxed{V_{CE} = -R_C I_C}$$

باتوجه به اینکه $R_E \parallel C_E$ ^{اسپایس} برابر صفر است در نتیجه از نظر ac افت ولتاژ در دوسر R_E نخواهیم

داشت و این دلیل بر نوشتن معادلات بالا است.

در هر دو حالت خروجی ما یعنی V_o همان V_{R_C} است که برابر با $R_C I_C$ است.

$$\begin{cases} V_{CE} = V_{CC} - (R_C + R_E) I_C \\ V_{CE} = R_C I_C \quad (*) \end{cases}$$

$$\rightarrow I_C = \frac{V_{CC}}{R_C + R_E}$$

$$V_{CE} = \frac{V_{CC}}{R_C + R_E} \times R_C$$

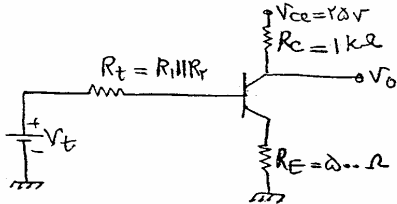
مفهوم معادله $(*)$ این است که اگر نخواهیم ماکزیم تغییرات دامنه را در ولتاژ V_{CE} داشته باشیم.

باید نقطه کار در وسط قرار داشته باشد و با توجه نمودار صفت قبل برای اینکه نقطه کار وسط باشد باید V_{CE} برابر $R_C I_C$ باشد. در این صورت دامنه خروجی نیز بیشترین تغییرات را خواهد داشت.

مثال: تقویت کننده آمپترو مترش رای خواهیم طراحی کنیم به طوری که $200 < \beta < 100$ و $R_C = 1k, V_{BE} = 0.7V, R_E = 500\Omega, V_{CC} = 15V$ سوئیچ (تغییرات) خروجی ماکزیم و پایداری نقطه کار را داشته باشیم مقادیر R_1 و R_2 را

$$I_C = \frac{15}{2 + 15} = 10 \text{ mA} \quad \leftarrow \text{نقطه کار} \rightarrow V_{CE} = R_C I_C = 10V$$

$$V_{CC} = R_C I_C + V_{CE} + R_E I_C$$

چون از لحاظ dc بیست می کنیم توانیم خازن C_E را نگذاریم.

$$R_t = \frac{\beta_{min} \cdot R_E}{10} = 5 \text{ k}\Omega$$

$$R_1 = R_t \frac{V_{CC}}{V_t}$$

$$R_1 = 21.9 \text{ k}\Omega \approx 22 \text{ k}\Omega$$

$$R_2 = 91.8 \text{ k}\Omega \approx 91.8 \text{ k}\Omega$$

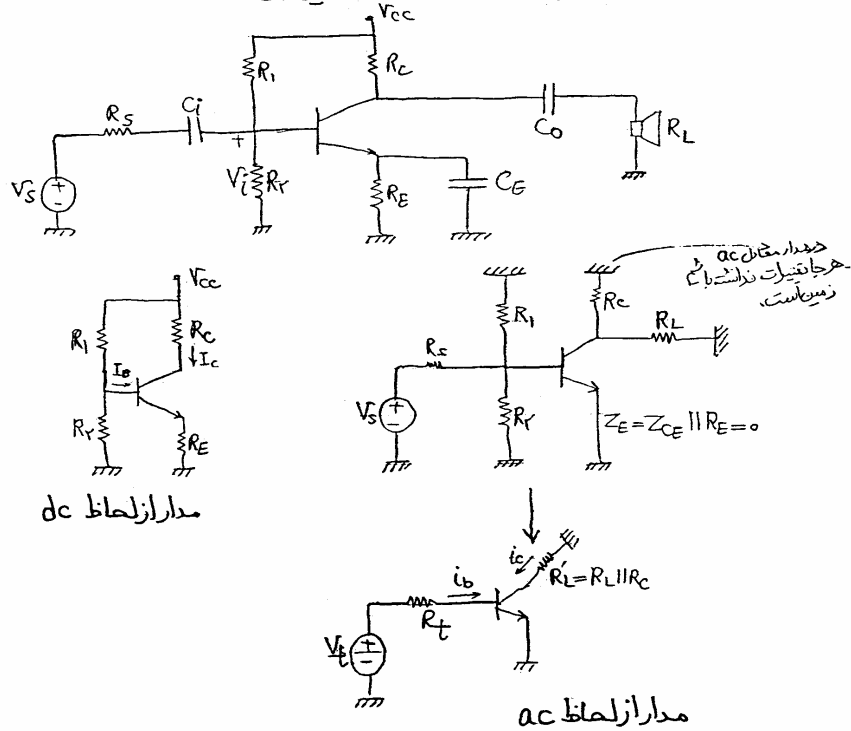
$$R_2 = R_t \frac{1 - \frac{V_t}{V_{CC}}}{\beta_{min}}$$

تقریب R_E با تقریب

$$-V_t + R_t I_B + V_{BE} + R_E \cdot I_E = 0 \quad \rightarrow \quad V_t = V_{BE} + R_E \cdot I_E = 0.7V$$

در عمل در این نوع تقویت کننده ها خروجی ما به طور مستقیم R_C نیست بلکه خازن C_O را همراه با مقاومت بار R_L در خروجی قرار می دهیم تا V_{CE} به مقاومت بار وارد نشود و فقط خروجی از نظر ac تغذیه شود. (به عنوان مثال جریان dc در بلندگو فقط باعث گرم شدن آن می شود).

درستجه با این تغییرات معادله خط بار تغییر می کند.

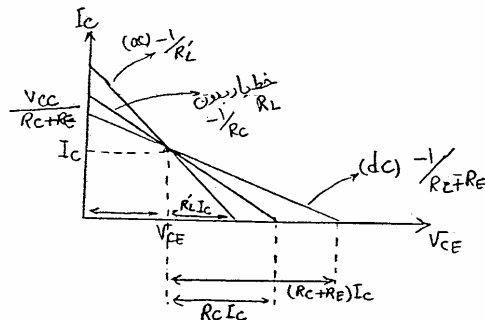

$$V_O = V_{CE}^* = -i_c (R'_L)$$

$$V_{CE}^* = V_{CC} - (R_C + R_E) I_C$$

$$\rightarrow V_{CE}^* = \frac{V_{CC} - R_C I_C - R_E I_C}{V_{CE}^* \text{ تنظیم}} - \frac{R'_L I_C}{V_{CE}^* \text{ تقارب}}$$

* در هر حالت ماکزیم سوئیچ وقتی است که نقطه کار وسط خط بار ac باشد.

$$\begin{cases} R'_L I_C = V_{CE} \\ V_{CC} - (R_C + R_E) I_C = V_{CE} \end{cases}$$

$$\rightarrow I_C = \frac{V_{CC}}{R_C + R_E + (R_C \parallel R'_L)}$$

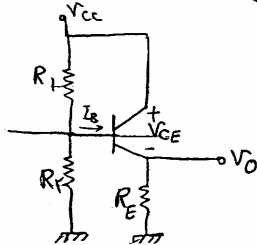
$$V_{CE} = \frac{V_{CC}}{R_C + R_E + (R_C \parallel R'_L)} \times R'_L$$

اگر خازن C_0 وجود نداشته باشد V_{CE} خط بار ac تفاوتی نخواهد کرد ولی نقطه کار به همی خورد.

تقویت کننده کلکتور مشترک:

از نظر تعادل حرارتی و استقلال نقطه کار از β این تقویت کننده با امپدانس مشترک هیچ تفاوتی ندارد

در کلکتوری توان از R_C استفاده کردو یا نکرد اما گاهی اوقات از R_C استفاده می کنیم و آن

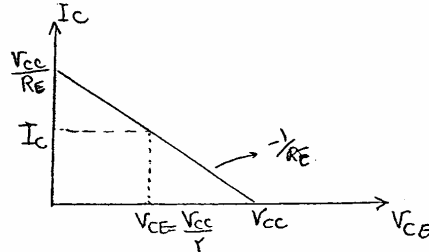
وقتی است که I_C زیاد است چون

$$\text{در رابطه } \beta = V_{CE} \cdot I_C \text{ توان تلفاتی}$$

ترانزیستور با V_{CE} نسبت مستقیم دارد و با قراردادن $V_{CE} = R_C I_C$ کاهش می یابد.

$$V_{CC} = V_{CE} + R_E I_C$$

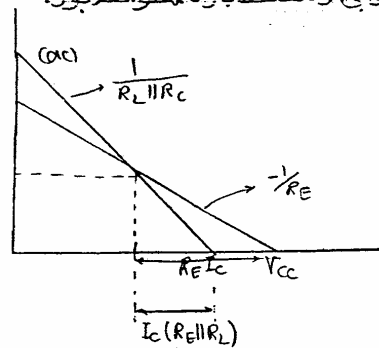
$$V_{CE} = R_E I_C$$

در این حالت نیز اگر $R_E I_C = V_{CE}$ باشد ما کمترین سوئیچ خروجی را خواهیم داشت.

اگر خازن C_E و R_E را قرار دهیم خط بار ac متمایز از خط بار dc خواهد بود و به طبع سوئیچ ما کمترین

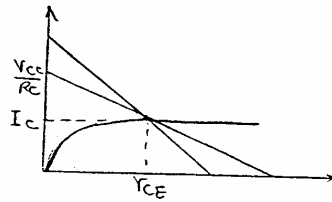
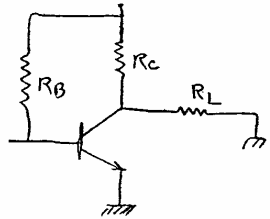
خروجی وسط خط بار ac خواهد بود.

$$(R_E \parallel R_L) I_C = V_{CE}$$

بایاس در تقویت کننده =

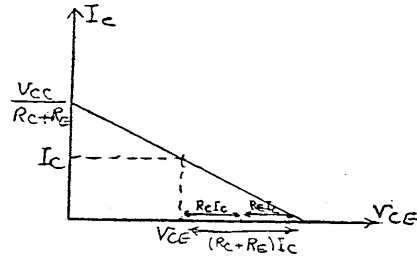
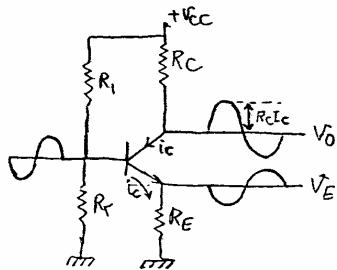
+ تقویت کننده امپدانس مشترک =

$$V_{CE} = V_{CC} - R_C I_C$$

$$R_C I_C = V_{CE} \quad \text{سویچینگ ماکزیم}$$

$$(R_C \parallel R_L) I_C = V_{CE} \quad \text{سویچینگ ماکزیم}$$

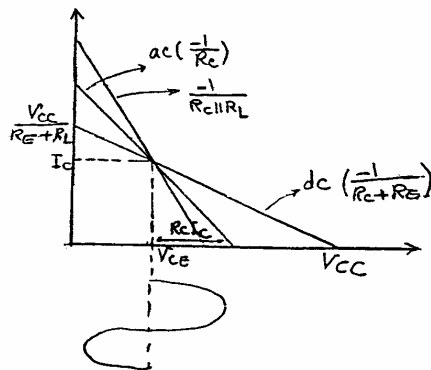
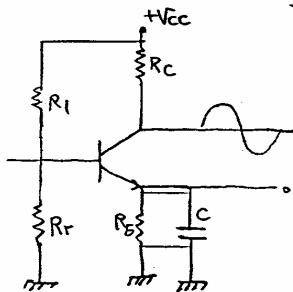
$$V_O = -R_C i_c$$

$$V_E = R_E i_c$$

$$V_{CE} = R_E I_x + R_C I_x$$

$$V_O^+ = V_O^- \rightarrow R_C I_C = R_C I_x$$

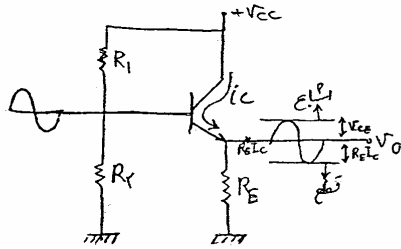
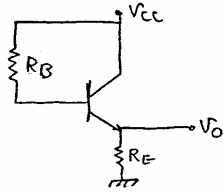
$$\rightarrow V_{CE} = R_E I_C + R_C I_C \quad \text{سویچینگ ماکزیم}$$

$V_{CE} = R_C I_C$ سوئیچینگ ماکزیمم با بار

$V_{CE} = (R_C \parallel R_L) I_C$ سوئیچینگ ماکزیمم با بار

۲- تقویت کننده کلاسیک مشترک:

$V_E = R_E (I_C + i_c)$

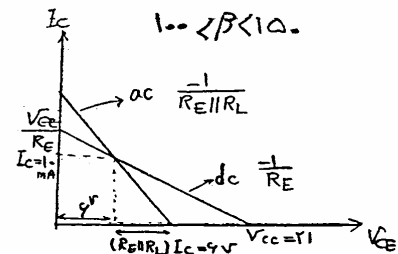
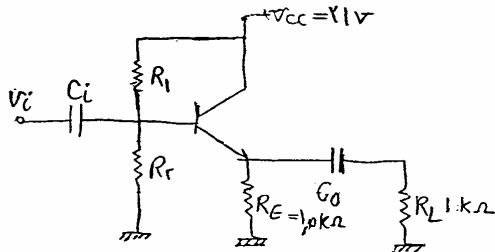
$V_{CE} = R_E I_C$ بدون بار

سوئیچینگ ماکزیمم:

$V_{CE} = (R_E \parallel R_L) I_C$ با بار

مثال: R_C, R_1 و اطوری بیکندیک

سوئیچینگ مقادیر داشته باشیم:

$V_{CE} = V_{CC} - R_E I_C$ خطبار DC

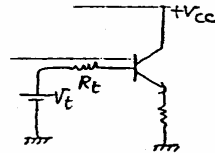
$V_{CE} = -(R_E \parallel R_L) i_c$ خطبار AC

$\begin{cases} V_{CE} = V_{CC} - R_E I_C \\ V_{CE} = (R_E \parallel R_L) I_C \end{cases} \rightarrow I_C = 10 \text{ mA} \rightarrow V_{CE} = 4 \text{ V}$

$R_T = \frac{\beta_{min} \times R_E}{10} = 10 \text{ k}\Omega$

$V_T = R_T I_B + V_{BE} + R_E I_E$

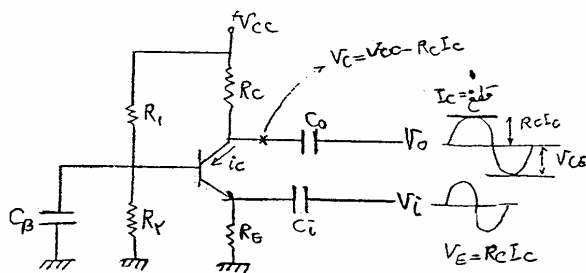
$R_1 = R_T \frac{V_{CC}}{V_T}, R_2 = \frac{R_T}{1 - \frac{V_T}{V_{CC}}} = 74.8 \text{ k}\Omega, 11.4 \text{ k}\Omega$

اگر در تقویت کننده کلتور مشترک مقاومت R_C در کلتور بسته باشیم V_C و V_O به اندازه 180° اختلاف فاز خواهند داشت و برای تعیین سوئیچینگ ماکزیم در این حالت مانند تقویت کننده امیتر مشترک عملی کنیم.

همچنین برای اینکه سیگنال V_C (ولتاژ ac) را حذف کنیم (به صفر برسانیم) می توانیم از خازن بای پس در کلتور استفاده کنیم.

۳- تقویت کننده بیس مشترک

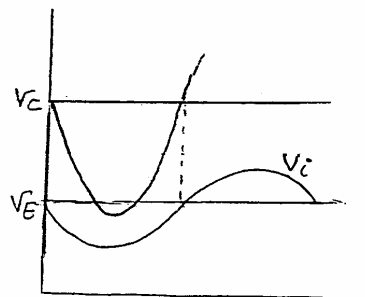
وجود خازن C_B برای افزایش

تقویت کنندگی ترانزیستور است

خازن C_B نقش خازن C_E در امیتر تقویت کننده امیتر مشترک را دارد.

$$R_C I_C = V_{CB}$$

$$\begin{cases} V_{CC} = V_{CE} + (R_E + R_C) I_C \\ V_{CE} = V_{CB} + V_{BE} \\ \rightarrow V_{CB} = (V_{CC} - V_{BE}) - (R_E + R_C) I_C \end{cases}$$

بایداری نقطه کار =

$1^\circ\text{C} \nearrow \rightarrow$ برابر افزایش I_{CBO} -۱

$1^\circ\text{C} \nearrow \rightarrow$ V_{BE} $\searrow$ -۲

ΔV_{CC} -۴ β -۳

۵- تئوریس المانهای جانبی (اغلب مقاومتها)